

தாய் தந்த தமிழ்

[ஆத்தி சூழ, கொன்றை வேந்தன்,
வாக்குண்டாம், நல்வழி]

அமரர் திருமதி தீராசம்மா கனகசுபை
நினைவு வெளியீடு

2003

அமர் திருமதி இராசம்மா கனகசபை

22.03.1928

24.09.2003

வருடம் சுபானு வரும்புரட் டாதி
கிருஷ்ண துவாதசியே, என்றும் – கிருபை
புரிகின்ற உள்ளத்[து] இராசம்மா, ஈசன்
திருவடியைச் சேர்ந்த திதி.

உயிர்த்தாய்

சீர்ச்சை, அருளாம் தேசை, அழியாப்
பெருற, என்னைப் பெற்றநற் றாயே!
பொருந்திய அருட்பெரும் போகமே உறுக, எனப்
பெருந்தயவால் எனைப் பெற்ற நற்றாயே!
ஆன்ற சன்மார்க்கம் அணிபெற, எனைத்தான்
ஈன்றமுது அளித்த இனிய நற்றாயே!
பசித்திடு தோறும் என்பாலணைந் தருளால்
வசித்தமுது அருள்புரி வாய்மை நற்றாயே!
தளர்ந்ததோறு அடியேன் சார்பணைந்து, என்னை
உள்ள தெளிவித்த ஒருமை நற்றாயே!
அருளமுதே முதல் எழுவகை அமுதமும்
உயலுற எனக்கருள் உரியநற் றாயே!
நன்புறும் என்வகை நவவகை அமுதமும்
பண்புற எனக்கருள் பண்புடைத் தாயே!
மற்றுள அமுத வகையெலாம் எனக்கே
உற்றுணவு அளித்தருள் ஓங்குநற் றாயே!
கலக்கமும் அச்சமும் கடிந்தெனது உளத்தே
அலக்கணும் தவிர்த்தருள் அன்புடைத் தாயே!
துய்ப்பினில் அனைத்தும் சுகம்பெற அளித்தெனக்கு
எய்ப்பெலாம் தவிர்த்த இன்புடைத் தாயே!
சித்திகள் எல்லாம் தெளிந்திட எனக்கே
சத்தியை அளித்த தயவுடைத் தாயே!
சத்திநி பாதம் தனையளித்து எனைமேல்
வைத்தமுது அளித்த மரபுடைத் தாயே!
சக்கி சத்தார்கள் எலாம் சார்ந்து எனது ஏவல்செய்
சித்தியை அளித்த தெய்வநற் றாயே!
தன்னிகர் இல்லாத் தலைவனைக் காட்டியே
என்னைமேல் ஏற்றிய இனியநற் றாயே!
வெளிப்பட விரும்பிய விளைவெலாம் எனக்கே
அளித்தளித்து இன்புசெய் அன்புடைத் தாயே!

என்னைகத் தொடுபூரத்து என்னை எஞ்ஞான்றும்
கன்ஸெனாக் காக்கும் கருணை நற்றாயே!

இன்னரூள் அழுதளித்து, இறவாத் திறல் புரிந்து,
என்னை வளர்த்திடும் இன்புடைத் தாயே!

தெரியா வகையால் சிறியேன் தளர்ந்திடத்
தரியாது அணைத்த தயவுடைத் தாயே!

சினமுதல் அணைத்தையும் தீர்த்தெனை நனவினும்
கனவினும் பிரியாக் கருணைநற் றாயே!

தூக்கமும் சோம்புள்ள துள்பழும் அச்சமும்
ஏக்கமும் நீக்கிய என்தனித் தாயே!

(அருட்பூருஞ் சோதி முகவஸ் 1071-1114)

பரசிவ வணக்கம்

திருவிளங்கச் சிவயோகச் சித்தியெலாம் விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவானுபவம் விளங்கத்
தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றும் பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்க ஒளிசிறந்ததிரு விளக்கே
உருவிளங்க உயிர்விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க
உலகமெலாம் விளங்க அருஞுதவு பெருந் தாயாம்
மருவிளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்தொருபால் விளங்க
வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க வளர்ந்தசிவக் கொழுந்தே.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடிவுகும் அராசே
அன்பெனும் வலைக்குள் படுபாம் பொருளே
அன்பெனும் காத்தமர் அழுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே
அன்பெனும் உயிர்ஒளிர் அறிவே
அன்பெனும் அனுவுள் அமைந்தபே ரோளியே
அன்புரு வாம்பா சிவமே.

- இராமசிங்க கவாயிகள் -

கல்பித் தூய் வணக்கம்

1. வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஓலியில் இருப்பாள்;
கொள்ளை இன்பம் குலவு கவிதை
சுறு பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்;
உள்ள தாம்பொருள் தேடி உணர்ந்தே
ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின் ரொளிர்வாள்;
கள்ள மற்ற முனிவர்கள் சுறும்
கருணை வாசகத்துட்ட பொருளாவாள். (வெள்ளைத்)
2. மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழைவையில் உள்ளாள்;
தீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடங் கொண்டாள்;
கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாகிக்
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தின் எழிலுடை யுற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள். (வெள்ளைத்)
3. வஞ்சமற்ற தொழில்புரிந் துண்டு
வாழும் மாந்தர் குலதெய்வ மாவாள்;
வெஞ்ச மர்க்குயி ராகிய கொல்லர்
வித்தை யோர்ந்திடு சிற்பியர், தச்சர்,
மிஞ்ச நற்பொருள் வாணிகங்கு செய்வோர்,
வீரமன்னர் பின் வேதியர் யாரும்
தஞ்ச மென்று வணக்கிடுந் தெய்வம்
தரணி மீதறி வாகிய தெய்வம். (வெள்ளைத்)
4. தெய்வம் பாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்
தீமைகாட்டி விலக்கிடுந் தெய்வம்;
உய்வ மென்ற கருத்துடை யோர்கள்
உயிரி னுக்குமி ராகிய தெய்வம்;
செய்வ மென்றொரு செய்கை யெடுப்போர்
செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்;
கைவ ருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்;
கவிஞர் தெய்வம்; கடவுளர் தெய்வம். (வெள்ளைத்)

5. செந்தமிழ் மணி நாட்டிடை யுள்ளீர்!
சேர்ந்தித் தேவை வணங்குவும் வாரீர்!
வந்தனம் இவ்கே செய்வ தென்றால்!
வாழி யாதீயங் கெளிதன்று கண்ணர்!
மந்திரத்தை முன்னுழுத் தேட்டை
வரிசை யாக அடுக்கி அதன்மேல்
சந்தனத்தை மலரை இடுவோர்
சாத்திரம் இவள் பூசனை யன்றாம். (வெள்ளைத்)
6. வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்க் களங்கும் பலபல பள்ளி;
தேடு கல்வியில் வாததொரு ரூரைத்
தீயி னுக்கிரை யாக மடுத்தல்
கேடு தீர்க்கும், அமுதமென் அன்னை
கேண்மை கொள்ள வழியிலை கண்ணர்! (வெள்ளைத்)
7. ஊனர் தேசம் யவனர்தந் தேசம்
உதய ஞாயிற் ரொளிபெறு நாடு;
சேண கன்றதோர் சிற்றடிச் சீணம்
செல்வப் பார சிகப்பழந் தேசம்
தோண வத்த துருக்கம் மிசிரம்
குழ்க டற்கப் புறத்தினில் இன்னும்
காணும் பற்பல நாட்டிடை யெல்லாம்
கல்வித் தேவியின் ஒளிமிகுந் தோங்க (வெள்ளைத்)
8. ஞானம் என்பதோர் சொல்லின் பொருளாம்
நல்ல பாரத நாட்டிடை வந்தீர்,
ஊனம் இன்று பெரிதியைக் கின்றீர்
ஒங்கு கல்வி உழைப்பை மறந்தீர்,
மான மற்ற விலங்குக் களாப்ப
மன்னில் வாழ்வதை வாழ்வென வாமோ?
போன தற்கு வருந்துதல் வேண்டா
புண்மை தீர்க்க முயலுவும் வாரீர்! (வெள்ளைத்)
9. இன்ன ரூங்களிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தன் களைகள் இயற்றல்,
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
பின்ன ரூளா தருமங்கள் யாவும்
பெயர்வி னங்கி யொளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறி வித்தல். (வெள்ளைத்)
10. நிதிமி குந்தவர் பொற்குவை தாரீர்!
நிதிகு ஸறந்தவர் காககள் தாரீர்!
அதுவு மற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்!
ஆண்மை யாளர் உழைப்பினை நல்லீர்!
மதுரத் தேமொழி மாதர்க ளைல்லாம்
வாணி பூசைக் குரியன பேசீர்!
எதுவும் நல்கியிங் கெவ்வகை யானும்
இப்பெருந் தொழில் நாட்டுவை வாரீர்! (வெள்ளைத்)

நவராத்திரிப் பாட்டு

பராசக்தி
மாதா பராசக்தி வையமெலாம் நி நிறைந்தாய்!
ஆதாரம் உண்ணையல்லால் ஆரெமக்குப் பாரினிலே
ஏதாயினும் வழிநீ சொல்வாய் எம துயிரே!
வேதாவின் தாயே! மிகப்பணிந்து வாழ்வோமே.

வாணி
வாணி கலைத் தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவான்
ஆணிமுத்தைப் போல அறிவுழுத்து மாலையினாள்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காணப்பதெல்லாய் காட்டுவதாய்
மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே குழ்வோமே.

ஸ்ரீதேவி
பொன்னரசி நாரணனார் தேவி புகழாசி
மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனி யழகுடையாள்
அன்னையவன் வையமெலாம் ஆத ரிப்பாள், ஸ்ரீதேவி
தன்னிரு பொற்றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே.

பார்வதி
மலையிலே தான் பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்டாள்
உலையிலே யூதி உலகக் களல் வளர்ப்பாள்
நிலையில் உயர்த்திடுவாள் நேரே அவள் பாதும்
தலையிலே தாங்கித் தரணியிசை வாழ்வோமே.

முன்னுரை

அமர் இராசம்மா அவர்கள் கொக்குவில் கிழக்கு நமசிவாயம் குஞ்சப்பிள்ளை தம்பதியின் புதல்வி. கொழும்புத்துறை கவாயியார் வீதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் நெடுங்காலம் பல பாடசாலைகளில் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றியவருமான அமர் சின்னதம்பு கனகசபை அவர்களின் வாழ்க்கைத்துணையாய் பிள்ளைகள் எண்மரோடு ஊரூமு வடக்கில் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்தவர்.

அன்னார் தம் இளையக் காலத்தில் கொக்குவில் இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயம், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் பின் திருநெல்வேலி கலைாசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் பயின்றவர். ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிற் பயின்ற காலத்தில் தன் இளைய இசையால் கலாசாலை அதிபர் திரு. கலைமிநாதன், உபதுபியர், சிந்தனைக்செல்வர், பொ. கைவாசபதி, விரிவுரையாளர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஆகிய பெரும்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்.

மாத்தனை சாவுரியாக் கல்லூரி, கொக்குவில் நாமகள் வித்தியாசாலை, மாத்தனை மந்தண்டாலை மகாவித்தியாலயம், புன்னாலைக்கட்டுவன் அதி. பாடசாலை ஆகியவற்றில் நல்லாசிரியப் பணி புரிந்தவர். இசையாற்றறையும் பாலர்கல்வியியலிற் பெற்ற சிறப்புப் பயிற்சியும் இப்பாகவே அமைந்த பொறுமையும் அவரைச் சிறுவர்களின் மனங்கவர்ந்த ஆசிரியராக விளங்கவைத்தன.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலையில் அவரைப் பயிற்றுவித்தி காந்தியவாதிகளான நல்லாசிரியர்கள் புகட்டிய போதனைகளைத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் கட்டப்பிடித்து ஒழுகியவர்.

குறிப்பாக வாய்மை என்னும் போறத்தினின்றும் அவர் தவறுவதேயில்லை. பொய்யாகச் சிரிப்பது, பொய்யாக அழுவது, பொய்யாகப் பேகவது, பொய்யாகப் பழகுவது என்பன அவர் அறியாதன.

“பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம் பிற

செய்யாமை செய்யாமை நன்று”

என்றார் வள்ளுவர். அவ்வகையால் அவர் அனைத்து அறங்களையும் மேவிநின்றார். நீதியல்லவர்க்கை நிராகரித்து நின்றார். எனவே அறம் உரைக்கும் ஓளையும் ‘தாய்தந்த தமிழ்’ அன்னார்க்கு உவகை தருவதேயா.

சிறுவர்களுக்குக் கல்விபுகட்டி அவர்களை அறவழிப் படுத்துவதில் அக்கறை காட்டியவருக்கு ஓளையுத்தாய் சிறுவர்க்காய்ப் பாடியருளிய ஆத்திரு, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி என்பவற்றின் தொகுதியாய் அலையும் இந்நால் நல்ல நினைவேடாய் என்றும் நின்று நிலவுவதாக.

இச்சிறு நூற்குப் பாபிரம் போலத் தெய்வப் பாகரங்கள் சிலவும் அலையும் பெற்றன. துபிழோஷசபாடல் மறந்தறியாதவராய், கல்வி நாட்டமுடையவாய் வாழ்ந்த அன்னைக்கு அவையும் உவகை தருவனவேயாம்.

தியே தந்த தமிழ்

- ஆத்த சூழி
- கொன்றை வேந்தன்
- வாக்குண்டாம் முதுரை
- நல்வழி

அமர் திருமதி இராசம்மா கனகசபை

நினைவு வெளியீடு
தீபாவளித் திருநாள்

24.10.2003

ஆத்தி ஸ்டா

காப்பு

ஆத்தி குடி அமர்ந்த தேவனை
எத்தி எத்தித் தொழுவோம் யாமே.

ஆத்திகுடி - திருவாத்திப்பூ மாஸலையை அணிந்த சிவபெருமான்; அமர்ந்த தேவனை - விரும்பிய பிள்ளையாகிய விறாயகர் கடவுளை; எத்தி எத்தி - குதித்துத் துதிற்று; யாம் தொழுவோம் - நாங்கள் வணங்குவோமாக.

1. அறங் செய விரும்பு.

அறம் - தருமத்தை; செய - செய்ய; விரும்பு - விரும்புவாயாக.

2. ஆறுவது சினம்.

ஆறுவது - ஆற்றிக் கொள்ள வேண்டியது; சினம் - கோபபோகும் (கோபந்தை அடக்கு).

3. இயல்வது கரவேல்.

இயல்வது - உன்னால் உதவக் கூடிய தொன்றை; கரவேல் - உதவாது ஒனிக்காடே.

4. ஈவது விலக்கேல்.

�வது - பிறர் கொடுப்பதை; விலக்கேல் - தடுக்க முயலாதே.

5. உடையது விளம்பேல்.

உடையது - மறைக்கவேண்டியுள்ள இராகசியத்தை; விளம்பேல் - பிறரிடப் பொல்லாதே.

6. ஊக்கமது கைவிடேல்.

ஊக்கமது - விடாழியற்கியை; கைவிடேல் - கைவிட்டு விடாதே.

7. எண் எழுத்து இகழேல்.

எண் எழுத்து - கணித, இலக்கண இலக்கிய நூல்களை; இகழேல் - கற்பதற்றுப் பின்திற்காதே.

8. ஏற்பது இகழ்ச்சி.

ஏற்பது - பிச்சையெடுப்பது; இகழ்ச்சி - மிக இழிவான செயலாகும்.

9. ஜயம் இட்டுண்டு.

ஜயம் - (இரந்து வருவோருக்குப்) பிச்சை; இட்டு உண் - முதலிற் கொடுத்துப் பின்னரே நீ உணவு உண்.

10. ஒப்புரவு ஒமுகு.

ஒப்புரவு - உலகநடைமுறையை (அறிந்து); ஒமுகு - நீயும் அதற்கமைய நடந்து கொள்.

11. ஒதுவது ஒழியேல்.

ஒதுவது - கல்வி கற்கும் வழக்கத்தை; ஒழியேல் - கைவிட்டு விடாதே.

12. ஒளவியம் பேசேல்.

ஒளவியம் - பொறுமை காரணமாக, வஞ்சனை நிறைந்த வார்த்தைகளை; பேசேல் - ஒருபோதும் நீ பேசாதே.

13. அஃகம் சுருக்கேல்.

அஃகம் - தானியங்களை (விளைவிப்பதை); சுருக்கேல் - குறைத்துக் கொள்ளாதே. (அனந்து கொடுக்கும்போது அளவைக் குறைக்காதே என்றும் கூறலாம்).

14. கண்டொன்று சொல்லேல்.

ஒன்று கண்டு - எதாவது ஒன்றைக் கண்டிருந்தும்; (ஒன்று) சொல்லேல் - அதனைக் கூறாது காணாத பிறிதொன்றைக் கூறாதே.

15. வுப்போல் வளை.

குப் போல் - சொல்லின் முதலில் அல்லது இறுதியில் வரும் வழக்கம் இல்லாத வகரம் ஏனைய எழுத்துக்களோடு கூடிச் சொல்லாக்கத்தில் இடம் பெறுவது போல; வளை - நீயும் பிறார அணைத்து நன்மை அடை (இதற்கு வகரம் ஒன்றே சொல்லாக்கத்துக்குப் பயன்படுவது. அதற்காக அவ்வளிசையிலுள்ள பயன்படாத ஏனைய பதினொரு உயிர்மெய்க்களும் அரிசிச்சுடியில் இடம் பெறுகின்றன. அவ்வாறு சுற்றத்தைத் தழுவிக் கொள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்).

16. சனி நீராடு.

சனி - சனிக்கிழமை தோறும்; நீராடு - எண்ணேய தேய்த்து முழுகும் வழக்கத்தைத் தவற விடாதே.

17. ஞயம்பட உரை.

ஞயம்பட - பிறருடைய உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி ஏற்படக் கூடியதாக; உரை - இனிய வார்த்தைகளையே பேசு.

18. இடம்பட வீட்டேல்.

இடம்பட - தேவைக்கு மேல் அதிக பாப்பாவு கொண்டதாக; வீட்டேல் - வீடு கட்டாதே. (அயலிலுள்ளவர்களின் வீட்டைப் பாதிக்கக்கூடிய திக்குகளில் வீடு கட்டாதே என்றும் பொருள் கூறலாம்).

19. இணக்கம் அறிந்து இணக்கு.

இணக்கம் அறிந்து - நட்புக் கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய இயல்புகள் ஒத்திருப்பதை அறிந்து; இணக்கு - நீ ஒருவரோடு நட்புக் கொள்.

20. தந்தை தாய் பேண்.

தந்தை, தாய் - பெற்றோரை; பேண் - போற்றிக் காப்பாற்று.

21. நன்றி மற வேல்.

நன்றி - பிறர் செய்த நல்லுதவியை; மறவேல் - என்றும் மறவாதே.

22. பருவத்தே பயிர் செய்.

பருவத்தே - பொருத்தமான காலத்திலேயே; பயிர் செய் - அங்குப் பயிர் வகைகளை உற்பத்தி செய். (உரிய காலத்தில் செய்தற்குரிய கடமைகளைச் செய்).

23. மன்று பறித்து உண்ணேல்.

மன்றுபறித்து - நீதிமன்றில் பொய்ச்சாட்சி கூறி; உண்ணேல் - அவ்வருவாஸைக் கொண்டு வழாதே.

24. இயல்பு அலாதன செயேல்.

இயல்பு அலாதன - நல்லோரின் இயல்புக்கு மாறுபட்ட செயல்களை; செய்யேல் - செய்யாதே.

25. அரவம் ஆட்டேல்.

அரவம் - பாம்போடு; ஆட்டேல் - விளையாடாதே.

26. இலவம் பஞ்சில் துயில்.

இலவம் பஞ்ச பொதிந்த மெத்தை, தலையணை நித்திரை செய்வதற்கு ஏற்றவையாகும்.

27. வஞ்சம் பேசேல்.

பிறரை ஏமாற்றும் வஞ்சக வார்த்தைகளைப் போதே.

28. அழகு அலாதன செயேல்.

அழகு அ/(ஸ)லாதன - பிறர் கண்டு இகழும் படியான செயல்களை; செய்யேல் - செய்யாதே.

29. இளமையிற் கல்.

கற்க வேண்டியவற்றைக் கல்விக்குரிய இளம் வயதிலேயே கற்றுக்கொள்.

30. அறனை மற வேல்.

தருமத்தை (ஒருபோதும்) மறந்து விடாதே.

31. அனந்தல் ஆடேல்.

அனந்தல் - நித்திரையை; ஆடேல் - தூங்கவேண்டிய கால அளவுக்கு மேலே கொள்ளாதே.

32. கடிவது மற.

கடிவது - தீயவை என நல்லோரால் கடியப்படும் செயல்களை; மற - விட்டுவிடு.

33. காப்பது விரதம்.

காப்பது - பிற உயிர்களுக்கு எவ்வித தீங்கும் செய்யாது அவற்றைக் காப்பதுவே; விரதம் - உண்மையான நோன்பு ஆகும்.

34. கிழமைப்பட வாழ்.

கிழமைப்பட - பிறர் உண்ணோடு விரும்பி நட்புக் கொள்ளத்தக்கவாறு; வாழ் - நற்குண நற்செய்கைகள் உள்ளவனாக வாழ்வாயாக.

35. கீழ்மை அகற்று.

கீழ்மை - தீயவளவற்றிலிருந்து; அகற்று - நீங்கிக் கொள். (தீயகுணங்களை நீக்கு). தீயவரோடு சேராது விலகிக் கொள் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

36. குணமது கைவிடேல்.

குணமது - நற்குணங்களை; கைவிடேல் - (எந்தச் சூழ்நிலையிலும்) கைவிடாதே.

37. கூடிப் பிரியேல்.

கூடி - நல்லவரோடு நட்புக் கொண்டால்; அந்நட்பை பிரியேல் - விட்டு விடாதே.

38. கெடுப்பது ஒழி.

கெடுப்பது - பிறருக்கு எவ்வகையிலேனும் தீங்கு செய்வதை; ஒழி - விட்டுவிடு.

39. கேள்வி முயல்.

கேள்வி - கற்றுணர்ந்த பெரியோர் சொல்லும் நல்லுரைகளைக் கேட்டு; முயல் - அவ்வாறு நடக்க முயலுவாயாக.

40. கைவினை கரவேல்.

கைவினை - உனக்குத் தெரிந்துள்ள வித்தைகளை; கரவேல் - மறைக்காயல் பிறருக்கும் கற்றுக்கொடு. (கைவினை - கைவந்த செயல்கள்).

41. கொள்ளை விரும்பேல்.

பிறர் பொருளைக் கொள்ளையிட எண்ணாதே.

42. கோதாட்டொழி.

கோது - குற்றமுள்ள; ஆட்டு - விளையாட்டுக்களை (குதாட்டம் போன்றவற்றை); ஒழி - விட்டொழிலிப்பாயாக.

43. கெள்வை அகற்று.

கெள்வை - பிறரைப்பற்றிப் பறங்கூறும் நிய செயலை; அகற்று - நீக்குவாயாக (பிறருறும் துன்பம் துடைப்பாயாக). கெள்வை - துன்பம்.

44. சக்கர நெறிநில்.

சக்கரம் - (ஆக்ஞா சக்கரம்) அரச ஆணைக்கு; நெறிநில் - உட்பட்டு நட.

45. சான்றோர் இனத்து இரு.

சான்றோர் இனத்து - அறிவும் ஒழுக்கமும் உள்ள நல்லோருடை; இரு - கூடி வாழ்.

46. சித்திரம் பேசேல்.

சித்திரம் - வாய்ச்சாதுரியமாக; பேசேல் - இட்டுக் கட்டிப் பேசாதே.

47. சீர்மை மறவேல்.

சீர்மை - நல்ல பண்புகளை; மறவேல் - கைக்கொண்டு ஒழுகுவதை மறந்து விடாதே.

48. களிக்கச் சொல்லேல்.

களிக்கச் - கேட்பவர் மனம் வருந்தி முகம் களிக்கும் படியாக; சொல்லேல் - கடுஞ்சொற் கூறாதே.

49. குது விரும்பேல்.

குதாட்டதை விரும்பாதே.

50. செய்வன திருந்தச் செய்.

செய்வன - எக்கருமத்தைச் செய்யினும்; திருந்தச் செய் - திருத்தமாகச் செய்துமுடி.

51. சேரிடம் அறிந்து சேர்.

சேரிடம் - நட்புக் கொள்ளும் ஒருவாறு தன்மைகளை; அறிந்து சேர் - முன்னரே நன்கறிந்து அவரோடு நட்புக் கொள்.

52. சை எனத் திரியேல்.

சை என - பிறர் உனது நடத்தையைக் கண்டு 'சை' என இகழுத்தக்கவாறு; திரியேல் - நடவாதே.

53. சொற் சோர்வு படேல்.

சொல் - கூறிய பின் நினைந்து வருந்தத்தக்க வார்த்தைகளை; சோர்வு படேல் - மறந்தும் கூறாதே.

54. சோம்பித் திரியேல்.

சோம்பேரியாக வாழாதே.

55. தக்கோன் எனத் திரி.

தக்கோன் என - தகுதிப்பைத்தவன் என்று நல்லோர் புகழும்படியாக; திரி - நடந்து கொள்.

56. தானமது விரும்பு.

தானமது - உன்னால் பிறருக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கொடையை; விரும்பு - விருப்பத்தோடு கொடு.

57. திருமாலுக்கு அடிமை செய்.

திருமாலுக்கு - காக்கும் கடவுளாகிய கண்ணளை; அழை செய் - வணங்கித் தொண்டுகள் புரி.

58. தீவினை அகற்று.

தீவினை - பாவச் செயல்களைச் செய்வதை; அகற்று - நீக்கிவிடு.

59. துன்பத்திற்கு இடம் கொடேல்.

துன்பத்திற்கு - உள்ளத்தில் துயரை வளர்க்கக் கூடிய எச்செயல் நிகழினும்; இடம் கொடேல் - அதற்காக வருந்தாதே. (அதைத் தாங்கும் வலியமையப் பெறுவாரா).

60. தூக்கி விளை செய்.

விளை தூக்கி - செய்யப் போகும் காரியத்தினைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து; செய் - (நல்ல பயன் தரக் கூடிய கருமங்களையே) மேற்கொள். (எண்ணித் துணிக் கருப்பு)

61. தெய்வம் இகழேல்.

தெய்வத்தைப் பழிக்காதே. (தெய்வத்தின் மேல் பழி கமத்தாதே).

62. தேசத்தோடு ஒத்து வாழ்.

தேசத்தோடு - நாட்டிலுள்ள நல்லவரோடு; ஒத்து வாழ் - மாறுபடாது வாழ்வாயாக.

63. தையல் சொற் கேளேல்.

தையல் - (வஞ்சகமாகப் பேசும்) பெண்ணின்; சொற் கேளேல் - சொற்கேடு நடவாதே.

64. தொன்மை மறவேல்.

தொன்மை - (நம்பினத்தின்) பண்ணைய பெருமைகளை; மறவேல் - மறந்து விடாமே (மாபு போற்று)

65. தோற்பன தொடரேல்.

தோற்பன - தோல்வியைத் தாக்கூடிய செயல்களில்; தொடரேல் - ஈடுபாடே.

66. நன்மை கடைப்பிடி.

நன்மை - நல்லன என ஆண்றோர் கூறியுள்ள செயல்களை; கடைப்பிடி - கூக்க கொண்டு ஓழுகு.

67. நாடு ஒப்பன செய்.

நாடு - நாட்டிலுள்ள பெரியோர்; ஒப்பன செய் - ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய செயல்களையே செய்.

68. நிலையில் பிரியேல்.

நிலையில் - பிறர் மதிப்பில் உயர்ந்து நிற்கும் நிலையில் இருந்து பிரியேல் - தாழ்ந்து விடாதே. (கொண்ட குறிக்கோளைக் கைவிடாதே என்று) கூறலாம்.

69. நீர் விளையாடேல்.

நீர் - உயிராபத்துத் தாக்கூடிய ஆழமான நீர்நிலையில்; விளையாடேல் - நீந்தி விளையாடாதே.

70. நுண்மை நுகரேல்.

நுண்மை - கொஞ்சம் தானே என எண்ணிச் சிற்றுண்டு வகைகளை; நுகரேல் - அழுக்கூடி உண்ணாதே.

71. நூல் பல கல்.

நூல் பல - அறிவு நால்கள் பலவற்றையும்; கல் - தேடிக் கற்றுக்கொள்.

72. நெற்பயிர் விளை.

நெற்பயிர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் உணவு தரும் நெற்பயிரா; விளை - விளைவித்தல் வேண்டும்.

73. நேர்பட ஒழுகு.

நேர்பட - நேர்மையான இயல்பு உள்ளவணாக்; ஒழுகு - நடந்து கொள்.

74. நெவினை நனுகேல்.

நெவினை - செய்துவிட்டு உள்ளம் வருந்தும்படியான செயல்களில்; நனுகேல் - பங்கு பற்றாதே. நெதல் - வருந்துதல்.

75. நோய்ய உரையேல்.

நோய்ய - பயனற்ற வார்த்தைகளை; உரையேல் - கூறாதே.

76. நோய்க்கு இடங் கொடேல்.

நோய்க்கு - நோய் தொற்றிக் கொள்ளுவதற்கு; இடங்கொடேல் - இடம் கொடாதே (பரிகாரங்களை முன்னரே தேடிக் கொள்).

77. பழிப்பன பகரேல்.

(கூறுவது கேட்டுப் பிறர்) பழிப்பன - பழிக்கக் கூடிய வார்த்தைகளை; பகரேல் - கூறாதே.

78. பாம்பொடு பழகேல்.

பாம்பொடு உறவு கொள்ளாதே (விடப்பாம்பு போன்ற தீயவரோடு பழகாதே).

79. பிழைபடச் சொல்லேல்.

பிழைபட - பிறர் குற்றம் காணக் கூடியதான் வார்த்தைகளை; சொல்லேல் - கூறாதே. (ஆராய்ந்து பேசு).

80. பீடு பெற நில்.

பீடு - பெருமை; பெறநில் - உண்டாகும்படி நடந்து கொள்.

81. புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ்.

புகழ்ந்தாரை - பிறரால் நல்லோர் எனப் புகழ்ப்புவாது நற்குணங்களை அறிந்து; போற்றிவாழ் - அவற்றை நீயும் கைக்கொண்டு ஒழுகு. (உனது என்னள்ள தன்மைகள் பிறரால் புகழ்ப்புகின்றனவோ, அவ்வொழுக்கங்களைக் கைவிடாறு ஒழுகுவாயாக).

82. பூமி-திருத்தி உண்.

பூமி திருத்தி - மன்னைப் பண்படுத்தும் உழவுத் தொழிலை மேற்கொண்டு; உண் - அதன் பயனை நூகர்ந்து வாழ்வாயாக.

83. பெரியாரைத் துணைக் கொள்

பெரியாரை - அறிவிவாற்றல் மிக்க நல்லோரை; துணைக் கொள் - உறுதுணையாகக் கொண்டு வாழ்.

84. பேதைமை அகற்று.

பேதைமை - உனது அறியாமையை; அகற்று - (கல்வி, கேள்விகள் மூலம்) நிக்கிக் கொள்.

85. பையலொடு இணங்கேல்.

பையலொடு - அறிவுற்ற சிறுவர்களோடு; இணங்கேல் - நட்புக் கொள்ளாரோ (சிற்றினம் சேரோல்)

86. பொருள்தனைப் போற்றி வாழ்.

பொருள்தனை - தேடிய செல்வத்தை (புதைத்து வைக்காது); போற்றி - எவ்வெவ்வு அறவழிகளிற் செலவிடப்பட வேண்டுமோ அவ்வழிகளை அறிந்து கண்டப்பிடித்து ஒழுகி; வாழ் - வாழ்வாயாக.

87. போர்த் தொழில் புரியேல்.

போர்த் தொழில் - (சமூகத்தில் வாழ்வாரோடு) வீண்சண்ண...; புரியேல் - செய்யாதே (சமாதான வாழ்வே சிறந்தது).

88. மனம் தடுமாறேல்.

மனம் - உள்ளமானது; தடுமாறேல் - கலங்காது திடமாக எக்கருமத்தையும் செய்வாயாக.

89. மாற்றானுக்கு இடங்கொடேல்.

மாற்றானுக்கு - உனது பகைவனுக்கு; இடங்கொடேல் - அவன் உனக்கு அழிவு செய்யக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்காதே.

90. மிகைபடச் சொல்லேல்.

மிகைபட - உள்ளமைக்கு மாறாக எதையும் அதிகப்படுத்தி; சொல்லேல் - பேசாதே.

91. மீதான் விரும்பேல்.

மீதான் - அளவுக்கு அதிகமான உணவை; விரும்பேல் - உட்கொள்ள ஆசை கொள்ளாதே.

92. முனை முகத்து நில்லேல்.

முனை முகத்து - வீண் சக்சரவுகள் நடக்கும் இடத்தில்; நில்லேல் - நிற்காதே.

93. மூர்க்கரோடு இணங்கேல்.

மூர்க்கரோடு - தீயெரோடு; இணங்கேல் - உறவு கொள்ளாதே.

94. மெல்லின் நல்லாள் தோள் சேர்.

மெல்லின் நல்லாள் - மென்னையான நற்பண்புகள் அமைந்தவளை; தோள் சேர் - மனையாளாகப் பெற்று இல்லறம் நடத்து.

95. மேல் மக்கள் சொல் கேள்.

மேல் மக்கள் - கற்றறிந்த நல்லோது; சொல் கேள் - அறிவுரை கேட்டு அதன்படி நட-

96. மை விழியார் மனை அகல்.

மைவிழியார் - காயமுட்டும் மைத்திய விழிகளையுடைய வேசியாது; மனை அகல் - வீட்டை நெருங்காதே.

97. மொழிவது அறமொழி.

மொழிவது - எதனையும் கூறும்போது; அறமொழி - சந்தேகத்திற்கு இடமின்றித் திட்ட வட்டமாகக் கூறு.

98. மோகத்தை முனி.

மோகத்தை - தவறான இச்சைகளை; முனி - வெறுத்து ஒதுக்கு.

99. வல்லமை பேசேல்.

வல்லமை - உள்ளுடைய ஆற்றலைப்பற்றி; பேசேல் - (தேவையற்ற இடத்தில்) நியே புகழ்ந்து பேசாதே.

கொன்றை ஓர்த்தி

காப்பு

கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை
என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.

கொன்றை வேந்தன் - கொன்றைப்பூமாலையைச் சூடிய சிவபெருமானது; செல்வன் அடி இனை - திருக்குமாராகிய விநாயகக் கடவுளது இரு பாதங்களையும்; என்றும் ஏத்தி யாம் தொழுவோம் - எப்பொழுதும் போற்றி யாம் வணங்குவோம்.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம்.
தாயும் தந்தையுமே யாம் முதலில் அறிந்து வணங்குத்தருபிய தெய்வங்களாவர்.

2. ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று.
திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வது பெரும்பயன் தரும். ஆலயம் - கோயில்; சால - மிக.

3. இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று.
திருமணம் செய்து மனவியோடு கூடி இல்லத்தின்கண் இருந்து அறங்களைச் செய்தற்குரிய இல்லறமே சிறந்த அறநெறியாகும்.

4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.
கொடுக்காத உலோபிகளின் செல்வம் கள்வர் போன்ற கொடியவர்களால் அபகரிக்கப்படும்.

தேட்டம் - தேடிவைத்திருக்கும் செல்வம்.

5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு.
அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணாது விடுதல் பெண்களின் உடலழைகப் பேணும் வழி

6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.
ஊரிலுள்ளார் பலரோடும் பகை கொள்ளும் ஒருவன் குலத்துடன் அழிய நேரிடும்.

7. எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத்தகும்.
கணிதநூலும் இலக்கணநூலும் மக்களுக்கு கண்கள் எனத்தக்களை.

100. வாது முன் கூறேல்.

முன் - பெரியோர் முன்னிலையில்; வாது - வீணான விதண்டா வாதங்களை;
கூறேல் - கூறாதே.

101. வித்தை விரும்பு.

வித்தை - பல்வேறு கலைகளையும்; விரும்பு - ஆஸ்சோடு கற்றுக் கொள்.

102. வீடு பெற நில்.

வீடு பெற - வீடுபேற்றை (முத்தியை) அடைவிக்கக் கூடிய வழிகளை அறிந்து; நில் - அப்பழிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகு.

103. உத்தமனாய் இரு.

உத்தமனாய் - சொல்லும், நினைவும், செயலும் தூயவளாய்;
இரு - வாழ்வாயாக.

104. ஊருடன் கூடிவாழ்.

ஊருடன் - ஊர்மக்களுடன்; கூடிவாழ் - ஒன்றுபட்டு இணங்கி வாழ்.

105. வெட்டெனப் பேசேல்.

வெட்டு என - வாளால் வெட்டுவது போன்ற துன்பந்தரும் கடுஞ் சொற்களை;
பேசேல் - பேசாதே.

106. வேண்டி வினை செயேல்.

வேண்டி - பிறருக்குக் கேடுகுழு வேண்டும் என எண்ணி; வினை செய்யி - தீவினை செய்யாதே.

107. வைகறைத் துயில் எழு.

வைகறை - அதிகாலையில்; துயில் எழு - நித்திரை விட்டெழும்பு.

108. ஒன்னாரைச் சேரேல்.

ஒன்னாரை - பகைவர்களோடு; சேரேல் - எக்காரணங்கொண்டும் சேருதல் வேண்டாம்.

109. ஒரம் சொல்லேல்.

ஒரம் - நடுவிலை தவறி ஒருபக்கம் சார்ந்து; சொல்லேல் - பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதே.

8. ஏவா மக்கள் மூவாமருந்து.

பெற்றோர்கள் கட்டளையிடாபல் தாழே உணர்ந்து வேண்டிய பணிகளைச் செய்யும் பின்னொள்ள சாவா மருந்துகிய அழுத்துக்கு ஒப்பாவர்.

9. ஜயம் புகினும் செய்வன செய்.

செய்யப்பட வேண்டிய ரஸ் கடமைகளைப் பிச்சை எடுக்கும் நிலைவந்தாலும் தவறாது செய்தல் வேண்டும்.

10. ஒருவனைப் பற்றி ஒரகத்து இரு.

பெண்ணானவள் கணவராக ஒருவனை அடைந்து அவனது உள்ளத்தில் இடம் பெற்று வாழ வேண்டும் (ஒருவன் என்பதற்கு இறைவன் என்றும் பொருள் கூறலாம்).

11. ஒத்தின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம்.

வேதங்களை ஒதி உணர்ந்தவர்களாப் பிருப்பதைக் காட்டிலும், நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாய் வாழ்வதே அந்தணர்களுக்கு அதிக பெருமை தரும்.

12. ஒளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு.

பொறாமை கொண்டு பிறராப்பற்றித் தவறான வார்த்தைகளைப் பேசுதல் ஒருவனுடைய செல்வத்தை அழித்துவிடும்.

ஓளவியம் - பொறாமை.

13. அஃகமும் காசம் சிக்கெனத் தேடு.

தானியங்களையும் பணத்தையும் வீண்டுலைவு செய்யாது தேஷுக்கொள்.

அஃகம் - தானியம்; சிக்கென - இறுக்கமாக - வீண்டுலைவு செய்யாது சிக்குமாக வாழ்ந்து.

14. கற்பு எனப்படுவது சொல் திறம்பாமை.

கணவன் சொல்லுத் தட்டாயல் நடப்பதே கற்பு ஆகும்.

திறம்புதல் - வழுவுதல்.

15. காவல் தானே பாவையர்க்கு அழுகு.

தமது கற்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதே பெண்ணுக்குப் பெருமைத்தரும் செயலாறு.

16. கிட்டாது ஆயின் வெட்டென மற.

முயன்றும் எண்ணியதொன்றை அடைய முடியாதுவிடின் அதனை உடனேயே மறந்துவிடு.

17. கீழோர் ஆயினும் தாழே உரை.

கேட்பவர் உன்னிலும் தாழ்ந்தவரானாலும் பணிவோடு பேசு.

18. குற்றம் பார்க்கில் குற்றம் இல்லை.

எல்லோரிடத்திலும் குறைகாணப்படுகின் அவனை விட்டுச் குற்றத்தார் அகன்று விடுவார்.

19. கூர் அம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல்.

கூரிய அறிவு படைத்திருந்தாலும் வீண் பெருமை பேசாதே.

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.

தன்னோடு தொடர்புபூண்டோர் தீய குருமங்களைச் செய்வதை அறிந்தால், அவர்கள் தொடர்பை விலக்கி விடுவதே செய்யத்தக்க செயலாகும்.

21. கேட்டில் உறுதி கூட்டும் உடைமை.

வறுமையற்ற போதும் மனந்தனராமல் முயற்சிப்பவளிடம் செல்வம் தானே வந்து கேரும்.

22. கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி.

ஒருவன் தேடி வைத்திருக்கும் பொருட் செல்வத்திலும் பார்க்க அழிவற்ற உண்மையான செல்வம் கல்விச் செல்வமேயாகும்.

23. கொற்றவன் அறிதல் உற்றிடத்து உதவி.

அரசனோடு அல்லது அரசு அதிகாரிகளோடு கொள்ளும் அறிமுகம் நமக்கு ஒரு தீவை சம்பவிக்கும்போது உதவியாக இருக்கும்.

கொற்றவன் - மன்னன்.

24. கோட் செவிக்குறைளை காற்றுடன் நெருப்பு.

கோள் செவி - பிற்மது கூறப்படும் கோள்களைக் கேட்டுப் பழகிய செவியில்; குறைளை - பேறும் ஒருவன் வந்து கூறும் கோளானது; காற்றுடன் நெருப்பு - காற்றுடன் சேர்ந்த தீ வேகமாகப் பாவுவதுபோல் விரைவாகப் பாவும். தீவையும் செய்யும்.

25. கெளவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை.

பிறர்மேல் பழிச்சொற்களை ஒருவன் கூறிவருவானாயின் அவன் எல்லோரு பகைக்கும் ஆளாவான்.

கெளவை - பழிச்சொல் - துள்ளபம்.

26. சந்ததிக்கு அழுகு வந்தி செய்யாமை.

குழந்தைப் பேறு இல்லாது போகாது; மக்கட் செல்வம் பெற்று விளங்குதல் சந்ததிக்குச் சிறப்பைத்தரும்.

வந்தி - மலட்டுத்தன்மை.

27. சான்றோர் என்கை ஈன்றோர்க்கு அழகு.

தமது மக்கள் அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவர்கள் எனப் பிறரால் பாராட்டப்படுவது, பெற்றோர்க்குப் பெருஞ் சிறப்பைத் தரும்.

28. சிவத்தைப் பேணின் தவத்திற்கு அழகு.

சிவபெருமானை அன்போடு தியானிப்பது தவம் புரிவோருக்குப் பெரும் யன் தருடு. (சிவம் என்பதற்கு அன்பு எனவும் பொருள் கூறலாம்).

29. சிரைத் தேடின் ஏரைத்தேடு.

சிறப்புப் பெற விரும்பின் பயிர்த்தொழிலை மேற்கொள்.

சீர் - சிறப்பு; ஏர் - கலப்பை.

30. சுற்றுத்திற்கு அழகு குழு இருத்தல்.

குற்றத்தார் தன்னை என்றும் நெருங்கி இருக்கக் கூடியதாக வாழ்தலே சுற்றும் என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாகும்.

சுற்றும் - குற்றியிருப்போர்.

31. குதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.

குதாட்டமும் பெரியோருடன் வீண் தர்க்கம் செய்வதும் துண்பத்தைக் கொள்ளுவரும்.

32. செய்தவம் மறந்தால் கைதவம் மானும்.

ஒருவன் தவமாகப் பேணித் தான் செய்யும் பணியில் தவறுவானானால் கைப்பொருளையும் இழுக்க நேரிடும்.

செய்தவம் மறந்தால் கைதவம் ஆனாலும் என்றும் பாடபேதம் உண்டு. இதற்கு “செய்யும் தவத்தை மறந்தால் பொய்ம்மை அவனை ஆட்கொள்ளும்” என்பது பொருள்.

கைதவம் - கைப்பொருள், பொய்ம்மை.

33. சேமம் புகினும் சாமத்து உறங்கு.

சேமம் புகினும் - பாதுகாப்புக் கடமையில் ஈடுபட்டாலும்; சாமத்து உறங்கு - ஒரு சாம நேரபாவது தூங்குதல் வேண்டும். (உறங்காது கண்விழித்தால் உடல் நலம் கெடும்).

34. சை ஒத்து இருந்தால் ஜயம் இட்டு உண்.

வருவாய் குறைவின்றி இருக்கும்போது ஏழைகளுக்கும் கொடுத்து நீயும் அனுபவி.

35. சொக்கர் என்பவர் அத்தம் பெறுவர்

சொக்கர் என்பவர் - பொன்படைத்தோர் எனப்படுவோர்; அத்தம் பெறுவர் - அறம், பொருள், இள்பம் என்னும் முன்றானுள் ஏணையொகிய அறத்தையும் இன்பத்தையும் (அப்பொன்னின் உதவியால்) பெறுவர்.

சொக்கம் - பொன் (சொக்கத் தங்கம் என்பது காண்க); அத்தம் - பொருள்.

36. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித் திரிவர்.

சோம்பேறிகளாய் உள்ளோர் வருந்தி அடைவர்.

37. தந்தை சொல்மிக்க மந்திரம் இல்லை.

தந்தை கூறிய சொல்லைப் பேறுவதல், மந்திரங்கள் தரும் யனிலையும் கூடிய பயனைத் தரும். (தந்தையின் அறிவுரையைத் தட்டாதே).

38. தாயில் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை.

கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்திலும் பார்க்கக் கண்கள்ட தெய்வமாகிய தாயே சிறந்த தெய்வமாவாள். (தாயை வழிபடு).

39. திரைகடல் ஓடியும் திரிவியம் தேடு.

திரைகளோடு கூடிய கடலைக் கடந்து வேறு நாடு சென்றேனும் பொருளைச் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

40. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்.

அடங்காத கோபம் பெருஞ் சண்டைகளைக் கொண்டுவரும்; அழிவு தரும்.

41. துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு.

கணவனுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இல்லாத மனைவி மடியிலே கட்டிக் கொண்ட நெருப்புக்குச் சமமாவாள்.

42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.

கணவனின் குறைபாடுகளைப் பிறரிடம் எடுத்துரைக்கும் மனைவி யமனுக்குச் சமமாவாள்.

கூற்று - யமன்

43. தெய்வம் சீரில் கைதவம் மானும்.

தெய்வத்தின் கோபத்துக்கு ஒருவன் ஆளானால் அவன் செய்திருந்த தவமும் அழிந்துபடும்.

44. தொது அழிக்கின் பாடா முடியும்.

பொருளைச் சம்பாதிக்காது கையில் உள்ள பொருளை ஒருவகு செலவிடுவானோல் ஈற்றில் வருந்த நேரிடும்.
பாடு - வருந்தும்.

45. வையும் மாசியும் வை அகத்து உறங்கு.

தையும் மாசியும் கடுமெனிக்காலப்பாதலின் அக்காலத்தில் வைக்கோவால் வேய்திரு வீட்டில் நித்திரை செய்தல் நன்று.

வை - வைக்கோல்; அகம் - வீடு.

46. தொழுது ஊன் கவையின் உழுது ஊன் இனிது.

ஒருவருக்குக் கீழ்ப்பட்டுப் பணிபிற்கு வரும் வருமானத்தில் பெறும் உணவிழும் உழுது தொழில் புரிந்து பெறும் உணவு இனியதாகும்.

47. தொழுனோடும் ஏழைமை பேசேல்.

நண்பனோடு கூடப் பயன்ற வார்த்தைகளைப் போதே (நண்பனுக்கும் உன்றுக்கும் வறுமை நினைவை எடுத்துக் கூறாதே என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்).

48. நல்வினைக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும்.

கூடாத நட்புத் தொல்லைகளைத் தரும்.

49. நாடெங்கும் வாழக் கேடு ஒன்றும் இல்லை.

நாட்டுமூக்கள் யாவரும் யகிழ்ச்சியாக வாழுவார்களோனால் கேடு என்பது எவ்வகும் இல்லையாகும்.

50. நிற்கக் கற்றல் சொல் திறம்பாமை.

சொன்ன சொல் தவறாமை, கற்றவள்ளும் ஒழுகுதலில் மிக உயர்ந்த பண்பாகும். திறம்புதல் - வழுவுதல், தவறுதல்.

51. நீரகம் பொருந்திய ஊர் அகத்து இரு.

நீர்வளம் கொண்ட ஊரிலே வாழ்.

52. நுண்ணிய கருமழும் எண்ணித் துணி.

மிகச் சிறிய செயலேயாயினும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தே அதனைச் செய்யத் துணிதல் வேண்டும்.

53. நூல் முறை தெரிந்து சீலத்து ஒழுகு.

நீதி நூல்கள் கூறும் நல்ல நெறிகளைக் கற்றறிந்து ஒழுக்கத்துடன் வாழ்க.

54. நெஞ்சை ஒளித்து ஒரு வஞ்சகம் இல்லை. மனச்சாட்சிக்குத் தெரியாது எந்த வஞ்சகமும் செய்யமுடியாது.

55. நேரா நோன்பு சீர் ஆகாது. மனத்தோடு பொருந்தாத விரதங்கள் நற்பலனைத் தரமாட்டா. நேரதல் - பொருந்துதல்.

56. நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல். (கேட்பவர் எதிர்த்து உரையாடாது) வருந்துபவரே ஆயினும், அவருடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்தக் கூடிய வார்த்தைகளைக் கூறாதே. நைதல் - வருந்துதல்; நொய்ய - அற்ப வார்த்தைகள்.

57. நொய்பவர் என்பவர் வெய்யவர் ஆவர். இளகிய மென்மையான மனத்தையடையவர்கள் எல்லோராலும் விரும்பப்படத் தக்கவர்கள் ஆவர். நொய்மை - மென்மை; வெய்தல் - விரும்புதல்.

58. நோன்பு என்பதுவே கொன்று தின்னாமை. உயிர்களைக் கொன்று தின்னாது இருப்பதுவே தலை சிறந்த விரதமாகும்.

59. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும். ஒருவன் உற்பத்தி செய்யும் பயிரின் விளைவு அவனது நல்வினைப் பயனின் அளவைக் காட்டிவிடும்.

60. பாலோடு ஆயினும் காலம் அறிந்து உண். பாற்சோறே ஆனாலும் உரிய வேளையிலேயே உணவை உட்கொள்ளுதல் வேண்டும். (காலந்தவறி உண்ணாதே).

61. பிறன் மனை புகாமை அறன் எனத்தகும். அயலான் மனைவியைச் சேர் எண்ணி அவனுடைய இல்லத்திற்குச் செல்லாதிருப்பது சிறந்த அறமாகும்.

62. பீரம் பேணில் பாரந்தாங்கும். தாய்ப்பால் குடித்து வளர்ந்தவன் (டடல்வலு பெறுவான் ஆதவின்) எந்தப் பாரத்தையும் தூக்க வல்லவளாவான். பீரம் - முஸ்ப்பால்.

63. புலையும் கொலையும் களவுந் தவிர். புலால் உணவு உண்பதையும், உயிர்களைக் கொல்வதையும், திருடுவதையும் செய்யாதே.

64. பூரியோர்க்கு இல்லை சிரிய ஒழுக்கம்.
கீழ் மக்களிடம் நல்லொழுக்கம் இல்லையாகும்.

பூரியோர் - தீயவர்கள்; சீரிய - சிறந்த.

65. பெற்றோர்க்கு இல்லை கற்றமும் சினமும்.
(ஞானமுதிர்ச்சி) பெற்ற துறவிகள் (பற்று அறுத்தவர்கள் ஆதலின்) கற்றம் என எவ்வளம் நினையார். கோபமும் கொள்ளார்.

66. பேதைமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்.
அறிந்தும் அறியார் போல் அடங்கியிருக்கும் 'மடம்' என்னும் குணம், பெண்களுக்குச் சிறப்புத்தரும் அணிகலம் ஆகும்.

67. பையச் சென்றால் வையம் தாங்கும்.
எதையும் அவசரப்பாது அமைதியாகச் செய்யவரை உலகத்தவர் மதிப்பர்.
வையம் - பூரி - பூரியில் உள்ளோர்.

68. பொல்லாங்கு என்பவை எல்லாம் தவிர்.
தீஸம் என்று கருதப்படும் செயல்கள் யாவற்றையும் நீக்கிவிடு.

69. போனகம் என்பது தான் உழந்து உண்டல்.
தான் வருந்திப் பாடுபட்டு உழைத்து உண்ணும் உணவே உண்மையான
உணவாகும்.
போனகம் - போசனம் - உணவு; உழந்தல் - வருந்துதல்.

70. மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்.
(உண்ணுவதற்குக் கிடைத்தது பெறுதற்கு அரிய) அழுதமே ஆளாலும் பங்கி⁽¹⁾
விருந்தினர்க்கும் கொடுத்து உண்.
மருந்து - சாவாயருந்து - அழுதம்.

71. மாரி அல்லது காரியம் இல்லை.
மழை பெய்யாது விடுபாயின் உலகில் எந்தக் காரியமும் நடைபெறாம்பட்டாது.

72. மின்னுக்கு எல்லாம் பின்னுக்கு மழை.
மின்னல்கள் தோன்றுவது மழைவாப் போவதற்கு அறிகுறியாகும்.

73. மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஓடாது.
கப்பல் ஓட்டி இல்லாவிட்டால் கப்பல் ஓடமாட்டாது. (அதுபோன்று உலக நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் இறைவனே நடத்துகின்றான். 'அவன் இன்றி ஓர் அஜூவும் அசையாது')
மீ - மேலிடம்; மீகாமன் - கப்பல் தலைவன்; மரக்கலம் - கப்பல்.

74. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்.
காலையில் நாம் ஒருவருக்குத் தீவையோ நன்மையோ செய்தால் அதற்கான
தீவையோ நன்மையோ மாலையில் நம்மை வந்தடையும்.

75. மூத்தோர் சொல்லும் வார்த்தை அமிர்தம்.
அறிவால் முதிர்ந்த பெரியோர் கூறும் அறிவுரைகள் அழுதம் போல நம்மைக் காப்பாற்றும்.

76. மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக்கு அழகு.
பஞ்ச மெத்தையில் படுத்தால் சுகமாக நித்திரை கொள்ளலாம்.

77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.
உழுவத் தொழிலால் ஈட்டும் செல்வம் மிக உயர்ந்ததாகும்.
மேழி - கலப்பை; கோழைப்படுதல் - கேவலமாகக் கருதப்படுதல்.

78. மைவிழியார்தம் மனை அகன்று ஒழுகு.
கண்ணுக்கு மைத்தீடுக் காயவனை வீகம் தாசிகளது வீட்டை அடையாதே.
(ஓழுக்கமாக வாழ்).

79. மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கரும்.
பெரியோர் கூறும் அறிவுரைகளைக் கேட்டு நடவாதுவிடுன் அழிவடைவது
நிச்சயமாகும்.

80. மோனம் என்பது ஞானவரம்பு.
மொனான நிலையில் தியானம் செய்வதே ஞான நிலையின் உச்ச எல்லையாகும்.
மோனம் - மோனம் - பேசாதிருத்தல்.

81. வளவன் ஆயினும் அளவறிந்து அளித்து உண்.
அரசனே ஆளாலும் தன்னிடமுள்ள பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்கணமயவே
ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தத் தானும் அனுபவிக்க வேண்டும். (அன்றேல்
பொருளின்றி வருந்த நேரிடும்).

'வளவன் ஆயினும் அளவறிந்து அழித்து உண்' எனவும் பாட பேதம் உண்டு.
அழித்து உண் என்பதற்குச் செலவிட்டு வாழ் எனப்பொருள் கூறலாம்.

82. வானம் கருங்கில் தானம் கருங்கும்.
மழை குறைந்து விடுபாயின் உலகில் தான் தருமங்களும் குறைந்து விடும்.
வானம் - மழை; தானம் - கொடை.

83. விருந்து இல்லோர்க்கு இல்லை பொருந்திய ஒழுக்கம். விருந்தினார் உபசரிக்காதவர் இல்லறத்திற்கு டரிய ஒழுக்கம் அற்றவர் ஆவர்.

84. வீரன் கேள்வை கூர் அம்பாகும்.

உடல்வழி, உளவழி படைத்தவனுடன் கொள்ளும் நட்பானது சுபிய அம்பு போன்று பகைவனர் அழிக்கும்.

கேள்வை - நட்பு.

85. உரவோர் என்கை இரவாது இருத்தல்.

எத்தகைய கொழிய வறுமை வந்தபோதும் பிற்ரிடம் இருந்து செல்லாது வாழ்பவரீ மனத்தின்னமை படைத்தவராவர்.

உரம் - வளிமை.

86. ஊக்கம் உடைமை ஆக்கத்திற்கு அழுகு.

ஊக்கத்துடன் உழைப்பவளிடம் செல்வம் சிறந்து விளங்கும்.

87. வெள்ளொக்கு இல்லை கள்ளச் சிந்தை.

தூய்மையான உள்ளம் உடையவர்களுடைய மனத்தில் கடப் எண்ணம் தோற்றாது. வெள்ளை - தூய்மை.

88. வேந்தன் சிறின் ஆம்துணை இல்லை.

அரசனுடைய கோபத்துக்கு ஆளாணவரைக் காப்பாற்ற எவரும் துணை செல்லார்.

89. வையம் தோறும் தெய்வம் தொழு.

எந்தத் தேசத்திற்குச் சென்றாலும் மறவாமல் கடவுளை வணங்கு.

வையம் - பூரி - தேசம்.

'வைகல் தோறும் தெய்வந் தோழு' என்றும் பாடபேதம் உண்டு. "காலையில் எழுந்து கடவுளைத்துதி" என்பது பொருள்.

வைகல் - வைகறை - அதிகாலை.

90. ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்.

குன்று குழி இல்லாத சமயான இடத்தில் நித்திரை செய்வது உடலுக்குக் கூடும் ஆறுதல் தரும்.

91. ஒதாதார்க்கு இல்லை உணர்வொடு ஒழுக்கம்.

அறிவு நூல்களைக் கல்லாதவர் நல்லறிவு பெறார். ஆதலின் கற்றவண்ணலை ஒழுகவும் மாட்டார்.

★ ★ ★

ஊத்துண்டாக (முதுகை)

காப்பு

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள் நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக் கொண்டு துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான் பாதம் தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

பதவுரை:-

துப்பு ஆர் திருமேனி - பவளம் போன்ற சிவந்த உடலையும்; தும்பிக்கையான் பாதம் - துதிக்கையையும் உடைய விநாயகப் பெருமானது திருவடிகளை; பூக் கொண்டு தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு - நாள் தோறும் அடைந்து தவறாது மலரிட்டு வணங்கி வருவோருக்கு; நல்ல வாக்குண்டாம் - சிறந்த பேச்க வள்ளமை உண்டாகும்; நல்ல மனம் உண்டாம் - சயந்த மனம் உண்டாகும்; மாமலராள் நோக்குண்டாம் - சிறந்த செந்தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் மகாலஸ்த்சமியின் அருட்பார்வை கிட்டும்; மேனி நுடங்காது - அவர்களுடைய உடல் பிணியால் வாட்டமடையாது.

துப்பு - பவளம் ; நுடங்குதல் - வாடி வதங்குதல்.

1. நன்றி ஒருவற்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று தளரா வளர்தெங்கு தானுண்ட நீரைத் தலையாலே தான் தருதலால்.

நின்று தளரா வளர்தெங்கு - நிலைபெற்று உயர்ந்து வளரும் தென்னைமரமானது; தான் உண்ட நீரை - தனது அடியிலே ஊற்றுத் தான் பருகிய தண்ணீரை; தலையாலே தான் தருதலால் - (அதற்கு நன்றியாக) தனது தலையிலே இனிய இளநீராகத் தருவதால்; ஒருவற்கு நன்றி செய்தக்கால் - ஒருவனுக்கு யாதேனும் ஓர் உபகாரத்தை நீ செய்தால்; அந்நன்றி என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - அவன் அதற்குப் பதிலுப்பாராம் எப்பொழுது செம்பானோ என எண்ண வேண்டியதில்லை.

ஓருவன் + கு - ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு; தீங்கு - தென்னை.

2. நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் கன்மேல் எழுத்துப் போற் கானுமே - அல்லாத ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த உபகாரம் நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர்.

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் - நந்கணமுடைய ஒருவருக்குச் செய்து உதவியானது; கல்மேல் எழுத்துப்போல் கானும் - கல்வின் மேல் எழுதிய எழுத்தைப்போல் என்றும் நினைவில் நிற்கும்; அல்லாத - நல்லார் அல்லாத; ஈரம் இவ்வா நெஞ்சத்தார்க்கு சந்த உபகாரம் - அன்பில்லாத மனத்தினருக்குச் செய்து உதவியானது; நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர் - நீரின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்து மறைவது போல மறக்கப்பட்டுவிடும்.

கஸ் + மேஸ் - கன்மேல்; ஈரம் - அன்பு.

3. இன்னா இளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால் இன்னா அளவில் இனியவும் - இன்னாத நாள்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே ஆளில்லா மங்கைக் கழுகு.

வறுமை வந்து எய்தியக்கால் இளமை இன்னா - வறுமை ஏற்பட்டால் இளமைப் பகுவும் துன்பந் தருவதாகும்; இன்னா அளவில் - துன்பம் தரும் முதுமைப் பகுவத்தில்; இனியவும் இன்னாத - இன்பத்தைத் தர வேண்டியனவும் துன்பமே தரும்; எதுபோலவெனில், நான் அவ்வா நான் பூத்த நல் மலரும் - யண்படும் குபவேளையில்லாத நாளிற் பூத்த நல்ல மலரும்; ஆன் இவ்வா மங்கைக்கு ஆழுகும் - பார்த்து அனுபவிக்க வேண்டிய கணவன் இல்லாத இளம் பெண் பெற்றிருக்கும் ஆழுகும் போலும்.

இன்னா - துன்பம்; இன்னா அளவு - முதுமைப் பகுவும்.

4. அட்டாலும் பால் குவையிற் குன்றா தளவளாய் நட்டாலும் நன்பல்லார் நன்பல்லர் கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே சங்கு சுட்டாலும் வென்னமை தரும்.

அட்டாலும் - காய்ச்சினாலும்; பால் குவையிற் குன்றாது - பால் தனது குவையிற் குறையாது; சங்கு சுட்டாலும் வென்னமை தரும் - சங்கை (நீராகும் வனா) சுட்டாலும் அது மிகுந்த வெண்மை நிறுத்தையே கொடுக்கும்; அவைபோன்று, மேல் மக்கள் கெட்டாலும் மேஸ்மக்களே - நல்லோர் (விதிப்பயணால்) கேடுற்ற காலத்திலும் தம்முடைய மேலான இயல்பிற் சிறிதும் குறைவுப்பார்; அளவளாய் நட்டாலும் நன்பு அஸ்ஸர் - ஒருவரோடு அளவளாவிக் கலந்து நட்புப் பூண்டாலும் சிநேகித குணமற்ற கீழ் மக்கள் நண்பர்கள் ஆகார்.

அதேல் - காய்ச்சுதல்; நட்டல் - நட்புக் கொள்ளல்.

5. அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநா ஓன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்க ஜௌல்லாம் பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம் - நீண்டு கிணங்களோடு கூடி விளங்கும் பெரிய மரங்கள் யாவும்; பருவத்தால் அன்றிப் பழா - அவை அவை பழுக்கும் பருவகாலம் வந்தால் அன்றிப் பழுப்பதில்லை. (அதுபோல) ஆகும் நாள் அன்றி - நிறைவேறும் காலம் வந்தால் அன்றி; அடுத்து முயன்றாலும் - எவ்வளவு விடாழியற்சியுடன் செயற்பட்டாலும்; எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடங்கிய முயற்சிகள் நிறைவேறாவார்.

6. உற்ற இடத்தில் உயிர்வழங்கும் தன்மையோர் பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - கற்றுான் பினாந்திறுவதல்லாற் பெரும் பாரந் தாங்கின் தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

கல் தூண் - கல்லால் அமைந்த தூணானது; பெரும் பாரந்தாக்கின் - பெரிய பாரத்தைச் கூக்க நேர்ந்தால்; பின்திறுவதல்லால் - பின்து உடைவதேயல்லாமல்; தான் தளர்ந்து வளையுமோ - அத்தான் தளர்ச்சியடைந்து வளையுமோ (வளையாது). அதுபோல, உற்ற இடத்தில் - (தமக்கு ஆபத்தோ அவைனாமோ நேர்ந்தால்) அவ்விடத்தில்; உயிர் வழங்குந் தன்மையோர் - தமதுயிரரையும் விட்டுவிடக்கடிய மான உணர்வுடையோர்; பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - தமது பகைவரைக் கண்டால் அஞ்சிப் பணிவார்களோ (பணியார்).

பற்றலர் - பற்று + அஸ்ஸர் - பகைவர்; கற்றுான் - கஸ் + தான்; இறுதல் - உடைதல், ஆழிதல்.

7. நீரளவே ஆகுமாம் நீராம்பல் தான்கற்ற நூலளவே ஆகுமாம் நூண்ணறிவு - மேலைத் தவத்தளவே ஆகுமாம் தான் பெற்ற செல்வம் குலத்தளவே ஆகும் குணம்.

நீர் ஆம்பல் நீரளவே ஆகும் - நீரில் வளர்கின்ற ஆம்பற் கொடியானது அந்த நீர்நிலையிலுள்ள நீரின் உயரத்திற்கு ஏற்பவே உயர்ந்து தோன்றும்; தான் கற்ற நூலளவே ஆகுமாம் நூண்ணறிவு - ஒருவன் கற்ற நூல்களின் அளவாகவே அவனுடைய அறிவு நுட்பமும் அமையும்; தான் பெற்ற செல்வம் - ஒருவன் பெற்று அனுபவிக்கும் செல்வமானது; மேலைத் தவத்தளவே ஆகும் - முற்பிறவியிற் செய்த தவப்பயனின் அளவாகவே கிட்டும்; (அதுபோன்று) குலத்தளவே ஆகும் குணம் - தான் பிறந்த பாம்பளர்க்குத் தக்கவாறே ஒருவனுடைய குணமும் அமையும். தான் - அவன் - ஒருவன்; மேலை - முற்பிறவி.

8. நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க நல்லார் சொற் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோ(டு) இனங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே - நல்லவர்களைக் காணுவதும் நல்லதே; நல்லார் நலமிக்க சொற் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லவர்கள் கூறும் பயனுடைய சொற்களைக் கேட்பதுவும் நல்லதே; நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லவர்களுடைய நந்துணங்களைப் பாராட்டிக் கூறுவதும் நல்லதே; அவரோடு இனங்கி இருப்பதுவும் நன்று - அந்த நல்லவர்களோடு கூடி நண்பர்களாக வாழுவதுவும் நல்லதேயாகும்.

9. தீயாரைக் காண்பதுவந் தீதே திருவற்ற தீயார் சொற் கேட்பது வந்தீதே - தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவந் தீதே அவரோ(டு) இனங்கி இருப்பதுவந் தீது.

தீயாரைக் காண்பதுவந் தீதே - தீயவர்களைக் காண்பதும் தீமையானதே; தீயார் திருவற்ற சொற் கேட்பதுவும் தீதே - தீயவர்களின் பயனற்ற வீணவார்த்தைகளைக் கேட்பதும் தீமையானதே; தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே - தீயவர்களின் தீய குணங்கள் பற்றி எடுத்துரைப்பதும் தீமையானதே; அவரோடு இனங்கி இருப்பதுவந் தீது - அத்தீயவரோடு ஒருவ டூண்டு ஒழுகுவதும் தீமையே விளைக்கும்.

10. நெல்லுக் கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில் நல்லார் ஒருவர் உள்ரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடு - நெறபிரிக்கு இறைத்த நீரானது வாய்க்கால் வழியே ஒடும்போது; புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - கசிந்து ஊறி அருகே இருக்கும் புற்களுக்கும் பயனாகும் (அதுபோல்) தொல் உலகில் - பஸ்ரூப்யாகிய இவ்வலகத்திலே; நல்லார் ஒருவர் உள்ளேல் - நல்லவர் ஒருவர் இருப்பின்; அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் - அவருக்காகப் பெய்யும் மழை எல்லார்க்கும் பயன் தரும்.

பொசீதல் - கசிந்து ஊறுதல்; தீராஸ் + மை - தீராஸ்மை - பழையமை; அவர் பொருட்டு - அவருக்காக.

11. பண்டு முளைப்ப தரிசியே ஆனாலும் விண்டுமி போனால் முளையாதாம் - கொண்டபேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் ஆகா தளவின்றி ஏற்ற கரும் செயல் ஆகாது - ஒரு கரும் நிறைவேறுதற்குரிய காலம் வாய்த்தால் அன்றித் தொடங்கிய கருமத்தைச் செய்து பூட்டதல் இயலாது.

பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும் - உமியோடு கூடியிருக்கும்போது முளைப்பது (நெல்லினுள் உள்ள) அரிசியே ஆயினும்; உமி விண்டு போனால் முளையாதாம் - உமி நிங்கிக் போனால் அவ்வரிசி முளைவிட மாட்டாது; (அதுபோல) கொண்ட பேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் - நிங்காத பெரிய ஆற்றலை உடையவர்களுக்கும்; அனவ இன்றி ஏற்ற கரும் செயல் ஆகாது - ஒரு கரும் நிறைவேறுதற்குரிய காலம் வாய்த்தால் அன்றித் தொடங்கிய கருமத்தைச் செய்து பூட்டதல் இயலாது.

விள்டு - நிங்கி; விள்ளுதல் - நிங்குதல்.
குறிப்பு: அனவு - 'அனந்த அனவு' எனக் கூறப்படும் விளைப்பயன். "அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நான்றி எடுத்த கருமக்கள் ஆகா" என முன்னர் கூறப்பட்டிருப்பதும் இதுவே. இதற்கு, ஒரு கருமத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய துணைவலி எனவும் பொருள் கூறுவார்.

12. மடல் பெரிது தாழை மகிழ் இவிது கந்தம் உடல் சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது மண்ணீரும் ஆகா(து) அதனருகே சிற்றாறல் உண்ணீரும் ஆகி விடும்.

தாழை மடல் பெரிது - தாழ்ப்பு நீண்ட பெரிய இதழ்களையுடையது; (ஆனால்) மகிழ் இனிது கந்தம் - (சிறிய இதழையுடைய) மகிழிப்பு இனிய வாசனையுடையது; (அவ்வாறே) கடல்பெரிது - சமுத்திராம் மிகப் பெரியதாயிருப்பினும்; மண்ணீரும் ஆகாது - அதன் நீர் அழுக்கைக் கருவதற்கேற்ற நீரன்று; (ஆனால்) அதன் அருகே சிற்றாறல் - அச்சமுத்திரத்தின் கராயின் அயலிலே (தோண்டப்படும்) சிறிய ஊற்றினது நீரானது; உண்ணீரும் ஆகி விடும் - குடிப்பதற்கும் ஏற்றதாய் அமைந்து விடும். (ஆதவின்) உடல் சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா - உருவத்தாற் சிறியர் என்று எண்ணி ஒருவரை இகழுதல் ஏற்றதன்று.

மடல் - பூவிதழ்; மன்றையுதல் - கழுவுதல்; சீருமை + ஊறல் - சீற்றரல் - சீற்ய ஊற்று.

13. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும் அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சபைநடுவே நீட்டோலை வாசியாநின்றான் குறிப்பறிய மாட்டாதவன் நல் மரம்.

கவையாகி கொம்பாகி - கிளைகளையும்; (அக்கிளைகளிலிருந்து தோன்றும்) கொப்புக்களையும் உடையனவாய்; காட்டகத்தே நிற்கும் - காட்டினுள்ளே வளர்ந்து ஓங்கி நிற்கும்; அவை நல்ல மரங்கள் அவ்ல - அவற்றை நல்ல மரங்கள் என்று கூறுதல் பொருந்தாது; ஏளனில் சபை நடுவே நீட்டோலை வாசியா நின்றான் - சபையின் நடுவிலே ஒருவர் வாசிக்குமாறு நீட்டிய ஒலையை வாசிக்க முடியாதவனாய் நிற்கும் எழுத்தறிவற்றவனும்; குறிப்பறிய மாட்டாதவன் - பிறருடைய உள்ளக்குறிப்பை அறிய மாட்டாதவனுமே; நல் மரம் - நல்ல மரங்களாவார்.

கவை - பெரிய கிணள் ; கொம்பர் - கிணள்களில் தோன்றும் கொப்புக்கள்; ஒலை - எழுதிய ஒலை.

14. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி தானும் அதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன் பொல்லாச் சிறைக விரித் தாடினாற் போலுமே கல்லாதான் கற்ற கவி.
- கல்லாதான் கற்ற கவி - (இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றோர் பொருத்தமான பாடல்களைக் கூறிப் பொருள் உணர்ப்பதையும்; அதனைப் பலரும் பாராட்டுவதையும் பார்த்து) கல்லியறிவற்ற ஒருவன் பொருத்தமற்ற இடத்தில் தான் கற்ற பிழையான பாடலைக் கூறுவது; கான மயிலாடக் - காட்டிலுள்ள மயிலானது (தனது அழிய சிறைக விரித்து) நடனமாட; கண்டிருந்த வான்கோழி - அதனைப் பார்த்த ஒரு வான்கோழியானது; தானும் அதுவாகப் பாவித்து - தன்னையும் அந்த மயிலாகப் பாவனை செய்து; தன் பொல்லாச் சிறைகத் தானும் விரித்து ஆடனாற் போலும் - அழுகு குறைந்த தனது சிறைக விரித்து ஆவேதற்கு ஒப்பாகும்.
15. வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி ஆங்கதனுக் காகாரம் ஆனாற் போல் - பாங்கறியாப் புல்லறிவாளர்க்குச் செய்த உபகாரம் கல்லின் மேல் இட்ட கலம்.
- வரிப்புலி வேங்கை நோய் தீர்த்த விடகாரி - வரிகளோடு கூடிய வேங்கைப்புலி விடந் தீண்டியதால் உற்ற நோயைக் குணப்படுத்திய விட வைத்தியன்; ஆங்கு அதனுக்கு ஆகாரம் ஆனால் போல் - அப்புலிக்கே அவ்விடத்தில் ஆகாரம் ஆகியது போன்று; (தமக்கு அபிலி வரும் என்பதைச் சிறிதும் சிந்தியாது) பாங்கறியாப் புலி அறிவாளர்க்குச் செய்த உபகாரம் - நன்மை என்பதை அறியாத அற்புத்தியடையவர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரம்; கல்லின்மேல் இட்ட கலம் - கல்லின்மேற் போடப்பட்ட மண் பாத்திரம் உடைவது போல உடனேயே அழிந்து விடும்.
- விடகாரி - விடந்தீர்க்கும் வைத்தியன்; மாங்கு - நன்மை; முன்மை - அற்பும் - புல்லறிவு - அற்புபுத்தி; கலம் - மட்கலம் - மண்பாத்திரம்.
16. அடக்கம் உடையார் அறிவிலர் என்றென்னிக் கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில் ஒடுமீன் ஒட உறுமீன் வருமளவும் வாடி இருக்குமாங் கொக்கு.
- கொக்கு - கொக்கு என்னும் பறவை; மடைத்தலையில் - நீர் ஒடும் வாய்க்காலில்; ஒடும் மீன் ஒட - ஒடுகின்ற சிறுமீன் குஞ்ககளை எல்லாம் ஒடவிட்டு; உறுமீன் வரும் அளவும் வாடியிருக்கும் - ஏற்ற பெரியமீன் வரும்வரை காத்து நிற்கும்; (அதனைப்போல) அடக்கம் உடையார் - தமது (உள்ளத்து உணர்க்கிணள்)

அடக்கிணயானும் ஆற்றல் படைத்தோனை; அறிவு நிலர் என்று எண்ணி - அறிவு இல்லாதவர் என்று தவறாகக் கருதி; கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - வெல்லுவதற்கு நினைக்கவும் வேண்டாம்.

மடை - வாய்க்கால்; உறுமீன் - பெரியமீன்.

17. அற்ற குளத்தில் அறு நீர்ப் பறவை போல் உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர் - அக்குளத்தில் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே ஒட்டி உறுவார் உறவு.

அற்ற குளத்தில் - நீர் வற்றிப்போன குளத்தை விட்டு; அறும் நீர்ப் பறவைபோல் - நீங்கிப் போகின்ற நீர்வாழ் பறவைகளைப் போல; உற்றுழி - (ஒருவருக்கு வறுமை) வந்து சேர்ந்த பொழுது; தீர்வார் உறவு அல்லர் - அவரைவிட்டு நீங்கிச் செல்வார் உறவினர் ஆகார்; அக்குளத்தில் கொட்டியும், ஆம்பலும், நெய்தலும் போலவே - அக்குளத்திலே வளர்ந்திருந்த கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும் (அக்குளத்தை விட்டு நீங்காது தாழும் வாண்டு கருகி மடிவது) போன்று; ஒட்டி உறுவார் உறவு - தாழும் அவரது துன்பத்திற் பங்கு கொண்டு அவரைவிட்டு நீங்காதவரே உண்மையான உறவினராவர்.

நீர்ப்பறவை - அன்னம், கொக்கு, நாரை ஆதியன; அறுதல் - விட்டு நீங்குதல்; தீர்தல் - விட்டு நீங்குதல்; உழி - இடம், காலம்.

18. சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே சீரியர் மற்று) அல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும் - சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தாற் பொன்னாகும் என்னாகும் மண்ணின் குடம் உடைந்தக் கால்.
- சீரியர் - நல்லோர்; கெட்டாலும் சீரியரே - (தம்புடைய செல்வத்தை இழுந்து) வறுமையற்றாலும் மேலோராகவே மதிக்கப்படுவர்; சீரியர் அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என்னாகும் - நல்லோர் அல்லாத கீழோர் செல்வத்தையும் இழுந்து விட்டால் அவர் நிலை யாதாகும்? (இகழுவேபடுவர்) சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன்னாகும் - சிறந்த பொன்னாற் செய்யப்பட்ட குடம் உடைந்தாலும் அப்பொன்னுக்கு உரிய மதிப்புக் குறையாது; மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால் என்னாகும் - மண்னாற் செய்யப்பட்ட குடம் உடைந்து விட்டால் வெறும் ஒடேயாகும்.

சீரியர் - நல்லோர்; உடைந்தக்கால் - உடைந்தவிடத்து; மற்று - துரை.

19. ஆழ அழுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல்நீர் நாழி முகவாது நானாழி - தோழி நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் தந்தம் விதியின் பயனே பயன்.

தேவி - தோழியே; ஆழ்சுல்நீர் - ஆழங்களை கடவிலுவானா நீரில்; ஆழ அழக்கிமுசக்கிலும் - நங்ராக ஆழம்படி அழக்கி அந்தினாவும்; நழிநாக நழிமுகவாது - ஒரு நழியானது நான்கு நழிதங்களைத் தன்றுள்ளோ கொள்ளாது (அது போல பெண்களுக்கு) நிதியும் கணவனும் நேர்மானும் - செல்வும் ஏற்ற கணவரும் வந்து வாய்த்தாலும் தம்கும் விதியில் யமீன் யங் - அவைது விதிப்பயனுக்குத் தக்க கூத்தைபே அனுபவிப்பார்.

நாழி - படி - ஒரு முகத்தவனாவை. இலங்கையில் கொத்து எனக் குறிக்கப்படுவதும் அதுவே.

நஸ் + நாழி - நானாழி; தம் +தம் - தந்தம் - தக்தம்.

20. உடன் பிறந்தார் கற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி - உடன் பிறவா மாமலையில் உள்ள மருந்தே பினி தீர்க்கும் அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு.

உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி - சில வியாதிகள் பரம்பரையாகப் பிறக்கும்போதே வந்தடைந்து ஒருவனது மாணத்துக்கும் காரணமாவன; (அத்தகைய நோய்களையும்) உடன்பிறவா மாமலையிலுள்ள மருந்தே பினி தீர்க்கும் - அவனுடன் பிறவாதனாவும் பெரிய மலையினிடத்துக் காணப்படுவனவழாகிய மருந்து மூலிகைகளே தீர்க்கும் வல்லமை வாய்ந்தனவாய்க் காணப்படுகின்றன; அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு - அம்மருந்துபோல் ஆயத்து வேளையில் வந்து உதவும் அந்தியரும் உண்டு; (ஆதலின்) உடன் பிறந்தார் கற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா - உடன் பிறந்த சகோதார் மட்டுமே உறவினர் என்று எண்ண வேண்டாம்.

21. இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை இல்லானும் இல்லானே ஆமாயின் - இல்லாள் வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்வில் புலி கிடந்த தூராய் விடும்.

இல்லாள் அகத்திருக்க - குணவதியான மனையாள் வீட்டில் இருப்பாள் ஆயின்; இல்லாதது ஒன்று இல்லை - அவ்வீட்டில் இல்லாத பொருள் ஒன்றுமேயில்லையாம் (எல்லாம் நிறைவாக இருக்கும்); இல்லானும் இல்லானே ஆம் ஆயின் - மனையாள் இல்லாத வீடும்; இல்லாள் வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் - கடுஞ் சொற்களைக் கூறும் மனையாள் உறையும் வீடும்; புலி கிடந்த தூராய் விடும் - புலி பதுங்கிக் கிடக்கும் பற்றை போலாகிலிடும்.

மாற்றம் - சொல்; வலிகிடத் தமாற்றம் - கடுஞ்சொல்; தாறு - பற்றை, புதர்.

22. எழுதியவா நோகான் இரங்கு மட்செந்துசே கருதியவா நாமோ கருமம் - கருதிப்போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோருக்குக் காஞ்சரங்காய் ஈந்ததேல் முற்பவத்திற் செய்த வினை.

இரங்கும் மட நெஞ்சே - துண்பங்கண்டு வருந்தும் அறிவற்ற மனமே; கருதியவாறு ஆமோ கருமம் - எண்ணியவாறு யாவும் நடந்து விடுமோ; எழுதியவாறே கான் - தலையெழுத்து என்று சொல்லும் விதிப்படியே தான் எதுவும் நடக்கும் என அறிவாயாக; கருதிப் போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு - கேட்பதைத் தரும் என எண்ணிக் கற்பக மாத்தை நாடிச் சென்றோர்க்கு; காஞ்சரங்காய் ஈந்ததேல் - அம்மரம் டட்டிக்காய் எனப்படும் நஞ்சக்காயைக் கொடுப்பின்; (அதற்குக் காரணம்) முற்பவத்திற் செய்த வினை - முற்பிறவியில் அவர் செய்த தலினைப் பயணேயாகும்.

கற்பகத்து - விரும்பியதைக் கொடுக்கவல்ல மரம்; காஞ்சரங்காய் - டட்டிக்காய் - பயங்கர நஞ்சக்காய்; மரம் - பிறவி.

23. கற்பினவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ் சினத்துப் பொற்பினவோ டொப்பாரும் போல்வரே - விற்பிடத்து நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல மாறுமே சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம்.

கயவர் கடுஞ் சினத்துக் கல் பினவோடு ஒப்பர் - கீழ் மக்கள் கடுங்கோபம் கொண்டால் கல் பின்துது போல உறவைப் பின்து கொள்வன்; (அவ்வெடிப்புப் பின்னர் ஒன்று சோாது) கடுஞ்சினத்துப் பொற்பினவோடு ஒப்பாரும் போஸ்வர் - நல்லோர் கடுஞ்சினத்தால் பிரிந்துவிடினும் பின்பு பின்து பொன் ஒட்டி விடுவது போல சேர்ந்து விடுவர்; சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம் - நல்லொழுக்கமுடைய அறிவுடையார் கோபம்; விற்பிடத்து நீர்க்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறும் - விற்பிடத்து எய்த அம்பினால் நீரில் ஏற்படும் வடு உடனேயே மறைந்து விடுவதுபோல, தோன்றிய உடனேயே மறைந்துவிடும்.

24. நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்அன்னம் சேர்ந்தாற் போல் கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர் - கற்பிலா மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டில் காக்கை உவக்கும் பினம்

நல்தாமரைக் கயத்தில் நல் அன்னம் சேர்ந்தால் போல் - நல்ல தாமரைப் பூ நிறைந்த சூத்தை நல்ல அன்னப்பறவை தேடி அடைவதைப்போல; கற்றாமரைக் கற்றாரே காழுறுவர் - கற்றவர்களைக் கற்றவர்களே விரும்புவர்; (அவ்வாறே) கற்பிலா மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் - கல்வியறிவற்ற மூடரை மூடரே விரும்பிக் கொண்டாவேர்; முதுகாட்டில் காக்கை உவக்கும் பினம் - கடுகாட்டிலே (நாறும்) பின்தையே காக்க விரும்புவது போன்று.

நஸ் + தாமரை = நற்றாமரை; கயம் - குளம்.

25. நஞ்சடைமை தான்றிந்து நாகம் கரந்துறையும் அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற் கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார் - காஞ்சரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

நாகம் தான் நஞ்சு உடைமை அறிந்து - நாகபாம்பு தன்னிடம் விடும் இருப்பதை அறிந்து; கரந்து உறையும் - மறைந்து வாழ்கின்றது; நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் - (நஞ்சு இல்லாத) நீர்ப்பாம்பு அச்சமற்று வெளியிலே திரியும்; (அவை போன்று) நெஞ்சிற் கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் - உள்ளத்திற் கள்ளம் உடையோர் தம்மை மறைந்துக் கொள்ள முயல்வர்; கரவு இலா நெஞ்சத்தவர் கரவார் - வஞ்சகம் இல்லாத மனத்தையுடையோர் தம்மை மறைக்க மாட்டார்.

கரத்தல் - மறைத்தல்; கரவு - வஞ்சனை.

26. மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர் தூக்கின் மன்னனிற் கற்றோன். சிறப்புடையன் - மன்னர்குத் தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பில்லைக் கற்றோற்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு.

மன்னனும் மாக அறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின் - அரசனையும் குறைவு அறக் கற்றோனையும் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ந்தால்; மன்னனில் கற்றோன் சிறப்புடையன் - அரசனிலும் பார்க்கக் கல்வியில் மிக்க வித்துவானே கூடிய சிறப்பை உடையவனாவன்; (எண்ணில்) மன்னர்கு - அரசனுக்கு; தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பில்லை - தன்னுடைய தேசத்தில் அன்றிப் பிறதேசங்களில் சிறப்பு இல்லை; கற்றோருக்குச் சென்ற நிடம் எல்லாம் சிறப்பு - வித்துவாலுக்குச் செல்லும் தேசங்கள் தோறும் சிறப்பு உண்டாகும்.

மாசு - குற்றம்; சீர்தூக்கல் - ஒப்பு நோக்குதல்.

27. கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற் கூற்றம் அல்லாத மாந்தர்க்கு (அ) அறம் கூற்றம் - மெல்லிய வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் கூற்றமே இல்லிற்கு (கு) இசைந்து ஒழுகாப் பெண்.

மெல்லிய வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் - மென்மையான வாழை மாத்துக்குத் தான் குலைதன்னிய காய்களே யமனாகும்; (அதுபோல) கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம் - கல்வி கற்காத மனிதர்களுக்கு அறிவுபடைத்தோர் கூறும் அறிவுரைகள் யமனாகும்; அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம் - நல்லோர் அல்லாத தீயோருக்குத் தருமேமே யமனாகும். (அவ்வாறே); இல்லிற்கு இசைந்து ஒழுகாப் பெண் கூற்றம் - கணவனது கருத்தறிந்து ஒழுகற் தெரியாத பெண்ணும் கூற்றமாகும்.

28. சந்தன மென்குறடு தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடா(து) ஆதலால் - தந்தம் தனம் சிறியர் ஆயினும் தார்வேந்தர் கேட்டால் மனம் சிறியர் ஆவரோ மற்று.

மென் சந்தனக் குறடு - மென்மையான (நறுமணம் வீசும்) சந்தனக் கட்டையானது; தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடாது - மிகவும் தேய்ந்த மெலிந்த வேளையிலும் தன்னிடமுள்ள வாசனையிலே சிறிதும் குறைபடாது; ஆதலால் - ஆதலினாலே; தார் வேந்தர் கேட்டால் தம்தம் தனம் சிறியர் ஆயினும் - சேணாகளை உடைய அரசர்கள் நேர்ந்த கேட்டினாலே தங்கள் தங்கள் செல்வத்திற் குறைந்து போனாலும்; மனம் சிறியர் ஆவரோ - அவர்களது உள்ளம் கொட்டக்குணாத்திற் சிறிதும் குறைந்துவிடாது.

குறள் - குறுகியது - குறடு - கட்டை; கந்தம் - நறுமணம்; தனம் - செல்வம்.

29. மருவினிய சுற்றமும் வான் பொருளும் நல்ல உருவும் உயர்குலமும் எல்லாம் - திருமடந்தை ஆம்போ (து) அவளோடும் ஆகும் அவள்பிரிந்து போம்போ(து) அவளோடும் போம்.

மருவு இனிய சுற்றமும் - நெருங்கிச் குழந்துள்ள இனிய உறவினரும்; வான்பொருளும் - தேடிக்குவித்த செல்வமும்; நல்ல உருவும் - நல்ல உடலமுகும்; உயர் குலமும் எல்லாம் - உயர்ந்த குடிபிறப்பும் ஆகிய இவை யாவும்; திருமடந்தை ஆம்போது அவளோடும் ஆகும் - மகாலட்சுமி வந்து கூடும் பொழுது அவளுடனே வந்து சேரும்; அவள் பிரிந்து போம்போது அவளோடும் போம் - அவள் பிரிந்து போகும் போது அவளுடனே நீங்கிப் போகும்.

மருவுதல் - அணைதல்; வான் பொருள் - உயர்ந்த செல்வம்; திருமடந்தை - திருமகள்.

30. சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாமவரை ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர் - மாந்தர் குறைக்குந் தனையும் குளிர்நிழலைத் தந்து மறைக்கும் கண்டீர் மரம்.

மரம் - மரங்களானவை; மாந்தர் குறைக்குந்தனையும் - தம்மை மனிதர் வெட்டி வீழ்த்தும் வளையும்; குளிர்நிழலைத் தந்து மறைக்கும் - வெயில் அவர் மேலே படாது தனது குளிர் நிழல் கொடுத்து மறைக்கும்; (அதுபோல) தீயனவே சாந்தனையும் செய்திடினும் - தமக்கு ஒருவர் சாகும்வரையும் தீமையே செய்தாலும்; அறிவுடையோர் தாம் அவரை ஆந்தனையும் காப்ஸர் - அறிவுடையோர் அவளாத் தம்மால் முடிந்தளவும் காக்க முயல்வர்.

குறைத்தல் - விவட்டுதல்.

★ ★ ★ *

நூல்வருடு

காப்பு

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ் செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.

பதவுரை:

கோலம் செய் - அழகு தருகின்ற; துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே - உயர்ச்சி பொருந்திய யானை முகத்துடன் விளங்குகின்றவரும்; தூய்மை பொருந்திய இந்தினம் போன்று ஒளி பொருந்திய திருமேனியை உடையவருமாகிய விநாயகப் பெருமானே; பாலும், தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலுங்கலந்து - பாலும், தெளிந்த தேனும், வெல்லப் பாகும், பயற்றம் பருப்பும் ஆகிய நான்கிணையும் கலந்து; நான் உனக்குத் தருவேன் - அடியேன் உமக்குப் படைப்பேன்; நீ எனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா - தேவீர் எனக்குச் சங்கத்தில் வளர்ந்த இயற்றிப்பு, இஶார் தமிழ், நாடகத் தமிழ் ஆகிய முத்தியின் ஆற்றலையும் தந்தருஞ்சோாக.

துங்கம் - உயர்ச்சி.

1. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - என்னுங்கால் ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத் தோர் சொல்லும் தீதொழிய நன்மை செயல்.

புண்ணியம் ஆம் - புண்ணியமே செய்யத் தக்கது; பாவம் - பாவச் செயல்களே விட்டுவிடத் தக்கன; போன நாட் செய்த அவை - முற்பிறவிகளிலே அவாவர் செய்த புண்ணிய பாவங்களே; மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - இப்பிறவியில் இப்பூமியிற் பிறந்தார் அனுபவிப்பதற்குரிய வைப்பு நிதியாகும். எண்ணுங்கால் - ஆராய்ந்து பார்க்குபிடத்து; எச்சமயத் தோர் சொல்லும் ஈது ஒழிய வேறில்லை - எல்லாச் சமயங்களும் இதனையே கூறுகின்றன. வேறு காரணம் கூறப்படுவதில்லை; தீது ஒழிய நன்மை செயல் - ஆதவினாலே நாம் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தையே செய்தல் வேண்டும்.

2. சாதி இரண்டு ஒழிய வேறில்லைச் சாற்றுங்கால் நீதி வழுவா நெறி முறையில் - மேதினியில் இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர் பட்டாங்கி வூள்ள படி.
- சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறில்லை - ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து இப்பூமியில் (டயாந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்னும்) இரண்டு சாதிகளேயன்றி வேறு ஒன்றும் இல்லை; (அவ்விரு சாதியாருள்) நீதி வழுவா நெறி முறையில் இட்டார் பெரியோர் - நீதி வழுவாத அற நெறியில் தம்முடைய வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவர்கள் பெரியோராவர்; நீதி வழுவா நெறி முறையில் இடாதார் இழி குலத்தோர் - அறவழியில் தம்முடைய வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளாதவர்கள் இழிந்தோராவர்; பட்டாங்கில் உள்ளபடி - இதுவே நீதி நூல்கள் கூறும் கருத்தாகும்.
- சாற்றுதல் - சொல்லுதல்; மேதினி - பூமி; பட்டாங்கு - அறநூல்நெறி.

3. இடும்பைக்கு இடும்பை இயல்லடம்பி தன்றே இடும் பொய்யை மெய்யென் நிராதே - இடும் கடுக உண்டாயின் உண்டாகும் ஊழிற் பெருவலி நோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.
- இயல் உடம்பு இது - நடைாடும் இவ்வடம்பு; இடும்பைக்கு இடும்பை அன்றே - துங்பங்களைப் போட்டு நீப்பிளவுத்துள்ள பை போன்றதல்லவா; இடும் பொய்யை - உணவூட்டி நாம் வளர்க்கும் பொய்யாகிய இவ்வடுலை; மெய் என்று நிராதே - நிலையானது என்று எண்ணால் வேண்டா; இடும் கடுக - ஆதவின் உடம்பு ஆழிந்து படுமுன் விரைவாகத் தானம் செய்யுங்கள்; (ஆதவால் வரும் புண்ணிய பலன்) உண்டாயின் - உங்களுக்கு இருக்குமேயாயின்; பெருவலி நோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு - மிக்க வளிமையுடைய கனமவினை நீங்கியோர மகிழ்வோடு தன்னகத்தே அழைக்கும் வீட்டுலைக்மானது; ஊழின் உண்டாகும் - முறைப்படி உங்கட்கும் கிட்டும்.

இடும்பை - துங்பம்; விள்ளுதல் - நீங்குதல்; விண்டார் - நீங்கியோர்.

4. எண்ணி ஒருகரும் யார்க்குஞ் செய் யொன்னாது புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லால் - கண்ணிலான் மாங்காய் விழ ஏறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்குமே ஆங்காலம் ஆகும் அவர்க்கு.
- புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால் - முன் செய்த புண்ணியப்பலன் வந்து கைகூடும் பொழுதே அல்லாமல்; யார்க்கும் எண்ணி ஒரு கரும் செய்யொன்னாது - தாம் நினைத்த ஒரு கருமத்தை நிறைவேற்றுதல் எவர்க்கும் முடியாத தொன்றாகும்; (வினைப்பயன் வந்து கூடாத காலத்தில் ஒரு கருமத்தை முடிக்க எண்ணுதல்) கண்ணிலான் மாங்காய் விழ ஏறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்கும் -

கண்ணில்லாத குருடன் மரத்திலுள்ள மாங்காயை வீழ்த்துவதற்குத் தன்றுள்ள கைத்தடியை வீகவதற்கு ஒப்பாகும்; ஆங் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - வினைப்பயன் வந்து கூடும் போது எக்குருமூம் அவர்களுக்குத் தாமாகவே நிறைவெம்தும். ஒன்னாது - முடியாது; மாத்திரைக்கோல் - கைத்தடி

5. வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா

பொருந்துவன போமின் என்றால் போகா - இருந்தேங்கி நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரம் தாம் நினைந்து துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - தயக்கு வந்து சேர முடியாதன் எவ்வாறு வருந்தி முயன்றாலும் வந்து அடைய மாட்டா; பொருந்துவன போமின் என்றால் போகா - வந்து சேரவேண்டியன வெறுத்து ஒதுக்கினாலும் போகாது வந்தடையும்; திருந்து ஏங்கி - இவ்வுண்ணமையை உணராமல் எக்கமுற்று; நெடுந்தூரம் தாம் நினைந்து நெஞ்சம் புண்ணாகத் துஞ்சுவதே - நெடுநேரம் கவலைப்பட்டு உள்ளும் புண்பட்டு மாதவதே; மாந்தர் தொழில் - அறிவற்ற மனிதர்களுடைய தொழிலாகும். போமின் - போங்கள்; துஞ்சுதல் - இறத்தல்.

6. உள்ளதொழிய ஒருவர்க் கொருவர் சுகம்

கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக் கடலோடி மீண்டு கரையேறி னால்னன் உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு.

ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - விதிப்பயன்படி ஒருவர் அனுபவிக்க வேண்டிய அளவே அன்றி; குவலயத்தில் - இப்பூமியில்; ஒருவர் சுகம் கொள்ளக்கிடையா - மற்றொருவர் உதவுவதால் அனுபவிக்க விரும்பும் மேலதிக ககம் பெற்றுமியாததாகும்; வெள்ளக் கடலோடி மீண்டு கரையேறினால் - நீர் பிருந்த சமுத்திரத்தைக் கடந்து சென்று பொருள்டிடி மீண்டுவந்தாலும்; உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு என் - உடம்போடு சூடுவாழும் உயிர்களுக்கு வினைப் பயனில்லாவிட்டால் அப்பொருளால் என்ன பயனுண்டாகும். (உண்டாகாது)

குவலயம்-பூமி-பூமன்டலம்

7. எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு

பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார் அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆங்கமல நீர்போல் பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

இவ்வுடம்பு எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - இந்த உடம்பானது எவ்வகையில் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும்; பொல்லாப் புழுமலி நோய்ப் புன்குரம்பை - பொல்லாத புழுக்களுக்கும், அளவிறந்த நோய்களுக்கும் இருப்பிடமாக விளக்கும் சிறு

குடிலாகும்; நல்லார் அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் - இந்த உண்மையை நல்லறிவினோர்கள் அறிந்துள்ளமையால்; ஆம் கஸல் நீர் போல் பிறிந்து திருப்பார் - தாமரையிலையில் நீர் ஓட்டாது நிற்றல் போல பற்றற்று வாழுந்திருப்பார்; பிறர்க்குப் பேசார் - (தமது அறிவுரை பயன்படாத) பிறர்க்கு உடம்பின் இழிநிலையை எடுத்துரையார்.

குரம்பை - சிருவீடு - கொட்டில்; கமலம் - தாமரை

8. ஈட்டும் பொருள் முயற்சி எண்ணிறந்த வாயினும் ஊழ் கூட்டும் படி அன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம் மரியாதை காணும் மகிதலத்தீர் கேண்மின் தரியாது காணும் தனம்.

மகிதலத்தீர் கேண்மின் - இப்பூமியில் வாழும் மனிதர்களே கேளுங்கள்; பொருள் ஈட்டும் முயற்சி எண்ணிறந்த வாயினும் - பொருளை ஈட்டுவதற்கு அளவிறந்த வழிகளில் முயற்சி செய்தாலும்; ஊழ் கூட்டும் படி அன்றி கூடாவாம் - விதிப்பயனால் வந்தடையுமே அன்றி எமது முயற்சியால் வந்தடையாது; தனம் தரியாது - அவ்வாறு வந்து சேரும் செல்வமும் நிலைத்து நிற்கமாட்டாது; (ஆதலின்) தேட்டம் மரியாதை காணும் - ஒருவர் தேடிக் காப்பாற்ற வேண்டியது (பண்பாளன் என்னும்) நற்பெயரையோகும்.

தேட்டம் - தேடிவைக்கும் செல்வம்; மகி-பூமி; மகிதலம்-பூதலம்; தனம் - செல்வம்

9. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிச்சுமந் நாளுமவ்வா(று) ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்காரந்தார் ஆனாலும் இல்லையென மாட்டார் இசைந்து.

ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று அஷுடும் அந்தாளும் - ஆற்றில் நீர்ப்பெருக்கு வற்றி (அதன் அடியில் உள்ள மணல்) நடந்து செல்லோரின் பாதங்களைச் சுடுகின்ற காலத்திலும்; அவ் ஆறு ஆற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும் - அந்த ஆறானது (மணவின் அடியில் தோண்டும்போது பெருகும்) ஊற்று நீரால் மக்களின் நீர்த்தேவையை நிறைவு செய்யும்; (அதுபோல) நல்ல குடிப்பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்த பெரியோர்; நல்காரந்தார் ஆனாலும் - வறுமை அடைந்துள்ள வேளையிலும்; ஏற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லை என மாட்டார் - தமிழிடம் வந்து இராந்தவர்களுக்கு மனம் ஓப்பி இல்லை என்று கூறமாட்டார். (இயன்ற அளவு கொடுத்தே விடுவார்).

ஏற்றவர் - இரந்து நிற்போர்; நல்குரவு - வறுமை; நல்காரந்தார் - வறுமையற்றார்.

10. ஆண்டான்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும் எமக்கென்னென் நிட்டுண் டிரும்.
- மாநிலத்தீர் - இப்பெயிய பூமியில் உள்ள மனிதர்களே; ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - இறந்தோர்க்காக வருடந் தோறும் அழுது புரண்டாலும்; மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் மீண்டும் உயிர்பெற்று வருவாரோ; (வரமாட்டார்) வேண்டா - (ஆதலினாலே) அழ வேண்டியதில்லை; நமக்கும் அது வழியே - நமக்கும் அம்சரணமே இறுதியாகும்; (ஆதலின்) நாம் போமாவும் எமக்கு என் என்று - நாம் இறக்கும் வளரையும் எமக்கு உறுதுணையாவது எது என்று உணர்ந்து; இட்டு உண்டு இரும் - இரப்போருக்குக் கொடுத்து நீங்களும் அனுபவித்துக் கவலை இன்றி இருக்கன்.
- எமக்கென் னென்றிட்டுஏஷ்டிரும் - எமக்கு என் என்று இட்டு உண்டு இரும்
11. ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - ஒருநாளும் என்னோ அறியாய் இடும்பைகூர் எனவயிறே உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.
- இடும்பை கூர் என்வயிறே - துங்பத்தையே மிகச் செய்கின்ற என்னுடைய வயிறே; ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - ஒருநாள் உணவு உண்ணாது இரு என்றாலும் இருக்கின்றாய் இல்லை; இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - உணவு வசதியாகக் கிடைக்கும் இடத்தில் இரு நாட்களுக்குப் போதிய உணவை ஏற்றுக் கொள் என்றாலும் ஏற்கின்றாய் இல்லை; ஒருநாளும் என்னோ அறியாய் - ஒரு நாள் கூட என் வேதனையை அறிகின்றாயும் இல்லை; (ஆதலினால்) உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - ஆதலால் உன்னோடு கூடி வாழ்தல் அறிநினும் அரிது.
- ஏல் - ஏற்றுக்கொள்; இடும்பை - துங்பம்; அரிது - செய்ய முடியாது - அருமை
12. ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசநிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம் உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லைக் கண்மர் பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.
- ஆற்றங் கரையின் மரமும் விழும் - ஆற்றங்கரையில் நிற்கின்ற மரமும் (மண்ணாரிப்பால்) விழுந்துவிடும்; அரசு அறிய ஏற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் - அரசனும் அறியக் கூடிய பெருஞ் கெல்வனாய் அதிகாரங் செய்து வாழ்ந்த

வாழ்க்கையும் அழிந்துபடும்; உழுது உண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பு இல்லை - (ஆதலில்) பயிர்த்தொழில் செய்து உண்டு வாழும் வாழ்க்கைக்கு நிகர் வேறு இல்லை; ஏற்றம் -அதுவே மிக உயர்ந்ததும் ஆகும்; வேறோர் பணிக்குப் பழுது உண்டு கண்மர் - வேறு தொழில்கள் கேடு அடையக் கூடியன என அறிந்து கொள்ளுங்கள் ஏற்றம் - உயர்வு

குறிப்பு: “உழுதுண்டு வாழ்வது ஏற்றம், அதற்கு ஒப்பில்லை” எனவும், “உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பு ஏற்றம் இல்லை - உழுவுக்கு ஒப்பானதும் மிக்கானதும் இல்லை” எனவும் பிரிந்துப் பொருள் கூறுவாம்.

13. ஆவாரை ஆரே அழிப்பார் அதுவன்றி சு சாவாரை ஆரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல் ஜூயம் புகுவாரை ஆரே விலக்குவார் மெய்யம் புவியதன் மேல்.

அம்புவி ஆதன் மேல் - அழியை இந்தப் பூமியில்; ஆவாரை ஆரே அழிப்பார் - நல்லினைப் பயணால் நீண்ட காலம் வாழ வேண்டியவரை (இடையிலே) அழிக்க யாரால் முடியும்; அது அன்றிச் சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர் - அதுவுமல்லாமல், தவினைப் பயணால் (இடையிலே) இறக்க வேண்டியவரின் மரணத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வல்லவர் யார்? ஓவாமல் ஜூயம் புகுவாரை ஆரே விலக்குவார் - செல்வம் அழிந்துபடாத நிலையிலும் பிச்சை எடுக்கச் செல்வவரை தடுக்க வல்லவர் யாவர்; (இம்முன்றும் சாத்தியமற்றவை என்பது) மெய் - உண்மையேயாகும்.

ஓவதல்- ஒருவதல் - விட்டு நீங்குதல்; அம்புவி - அழியை பூயி

14. பிச்சைக்கு முத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால் இச்சைபல சொல்லி இடித்துண்கை - சிச்சீ வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியா(து) உயிர்விடுகை சால உறும்.

பேசுங்கால் - ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து; பிச்சைக்கு முத்த குடிவாழ்க்கை - பிச்சை எடுத்து உண்ணும் அவமானத்தால் அதிகடிய வாழ்க்கை என்பது; இச்சை பல சொல்லி இடித்து உண்கை - செல்வவரை அடைந்து அவர் மகிழ அவளைப் பற்றிப் பலவாறு புகற்ந்து பேசி; (எதாவது தருமாறு அவரை) நெருக்கி பெற்று வந்து உண்ணும் இழிசெயலாம்; சிச்சீ - சீ சீ இது என்ன இழிந்த செயல்; வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - (இந்த ஒரு சாண்) வயிற்றை நிரப்புவதற்காக மானம் அழிந்து பிச்சை எடுப்பிலும் பார்க்க; உயிர் விடுகை சால உறும் - உயிரை விட்டு விடுவது மிக உயர்ந்த செயலாகும்.

சிச்சீ - சீ அருவருப்பைக் குறிக்கும் சொல்; சால உறும் - மிகப் பொருத்தமாகும். (சால - மிக)

15. சிவாய நம என்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு) அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை - உபாயம் இதுவே மதியாகும் அல்லாத எல்லாம் விதியே மதியாய் விடும்.
- சிவாய நம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - 'சிவாய நம' என்னும் ஜங்கெதமுறை மந்திரம் ஒதித் தியானம் செய்வோருக்கு; அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை - ஆபந்து என்பது என்றுமே ஏற்படமாட்டாது; இதுவே மதியாகும் உபாயம் - இதுவே விதியை வெஸ்லுதற்கேற்ற அறிவினாலும் உபாயமாகும்; அல்லது எல்லாம் விதியை மதியாய் விடும் - இறைவனைச் சிந்தியாது செய்வன யாவற்றுக்கும் அறிவு விதிகாட்டிய வழியிலேயே செல்லும். (சிவத்தியானமே விதியை வெஸ்லும் வழிபாகும்).
- உபாயம் - சூழ்சி; மதி - புத்தி
16. தண்ணீர் நில நலத்தால் தக்கோர் குணங்கொடையால் கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - பெண் நீர்மை கற்பழியா ஆற்றால் கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதமாம் என்றே அறி.
- கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் - கடலாற் குழப்படிருக்கும் இப் பூமியின் கண்ணோ; தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரின் (தூய்மையும் கனவுயும்) நிலத்தின் நல்ல தன்மையாலும்; தக்கோர் குணம் கொடையால் - தகுதிப்பட்டத் தல்லோருடைய குணம் கொடையினாலும்; கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - கண்ணீரின் சிறப்பு நீங்காத கருணையினாலும்; பெண் நீர்மை கற்பு அறியா ஆற்றால் - பெண்ணீரின் சிறப்பு கற்பைப் பேணும் தன்மையினாலும்; அற்புதமாம் என்றே அறி - (அறிந்து பெருமைப்பட்ட தக்க) ஆச்சரியங்களாம் என அறிக்.
- நீர்மை - தன்மை; ஆறு - வழி; வையகம் - பூமி.
17. செய்தி விளையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால் எய்த வருமோ இரு நிதியம் - வையத்து)
- அறும்பாவம் என்ன அறிந்து) அன்றிடார்க்கின்று வெறும் பானை பொங்குமோ மேல்.
- வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - இப்பூமியின் கண்ணோ செய்யும் நல்ல துளை பலனால் நாம் முன் செய்த பாவங்கள் நீங்கும் என்பதுண்ண உணர்ந்து அன்று இடங்களு - முற்பிறவியிலே கொடாதவார்கள்; செய்திவினை இருக்க - தாம் செய்த தீவினைக் கேற்ப வறுமையுற்றிருந்து; தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வருந்தி வேண்டனாலும்; இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய செல்வம் வந்து வாய்க்குமோ? (வாய்க்காது) வெறும் பானை பொங்குமோ மேல் - வெறும் பானையை அடுப்பில் வைத்து எரித்தாலும் பேலே பொங்கி வராத தன்மை போல.
- நோதல் - வருந்துதல், குறைக்கறல்; நிதி - செல்வம்; இருந்தியம் - பெருஞ் செல்வம்

18. பெற்றார் பிறந்தார் பெரு நாட்டார் பேருலகில் உற்றார் உகந்தார் எனவேண்டார் - மற்றோர் இரண்ம் கொடுத்தால் இடுவர் இடாரே சரணம் கொடுத்தாலும் தாம்.
- பேர் உலகில் - இப்பெரிய பூமியின் கண்ணோ; (கொடுக்கும் குணமில்லாத உலோபிகள்) பெற்றார் - தாய் தந்தையரும்; பிறந்தார் - உடன் பிறந்த சோதரர்களும்; பெருநாட்டார் - தமது ஊரினரும்; உற்றார் - உறவினர்களும்; உகந்தார் - சிநேகிதர்களும், எனவேண்டார் - எனக் கருதாது; சரணம் கொடுத்தாலும் தாம் இடாரே - அவர்கள் வணங்கி வேண்டி நின்றாலும் எதனையும் கொடுக்க மாட்டார்கள்; மற்றோர் - அந்நியாடுள்ளோர்; இரண்ம் கொடுத்தால் இடுவர் - தம் உடம்பிலே காயம் உண்டாகும் வண்ணம் தண்டனை கொடுத்தால் மட்டும் கைப்பொருளைக் கொடுப்பர்.
- உகந்தார் - சிநேகிதர், இரண்ம் - ரணம் - புன்; சரணம் - காலில் வீழ்ந்து வணக்குதல்.
19. செவித்தும் சென்றிரந்தும் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும் பாவித்தும் பாரான்டும் பாட்டிசைத்தும் - போவிப்பம் பாழின் உடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால் நாழி அரிசிக்கே நாம்.
- வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றுப் பசிக் கொடுமையால்; நாழி அரிசிக்கே - ஒருடி அரிசி பெறுவதற்காக; உடம்பை - எமது உடலை; சேவித்தும் - பிறரை வணங்கவும்; சென்றிரந்தும் - செல்வாடிடம் சென்று இருந்து நிற்கவும்; தெண்ணீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிந்த நீர்ப் பெருக்குடைய கடல் கடந்து சென்று திரவியம் தேடவும்; பாவித்தும் - (அற்பர்களையும் பெரியவர்களாகப்) பாவிக்கவும், பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆளவும்; பாட்டு திசைத்தும் - செல்வறைப் புகழ்ந்து பாட்டுப்பாடு நிற்கவும்; நாம் பாழின் போவிப்பம் - நாம் பாழாகப் போக்கி நிற்கின்றோம்.
- சேவித்தல் - வணக்குதல்; தெண்ணீர் - தெளிந்த நீர்; பாவித்தல் - ஒன்றை இன்னொன்றாகப் பாவனை செய்தல்; பாழ் - அழிவு.
- தறிப்பு: முத்தி அடைவதற்கான வழிகளைத் தேடப் பயன்படுத்துவதற்காக இறைவன் படைத்த உடலை வயிற்றுப் பசி தீர்க்கப் பாழாக்குன்றோம்
20. அம்மி துணையாக ஆறிழிந்த வாறோக்கும் கொம்மை முலைப்பக்கவார் கொண்டாட்டம் - இம்மை மறுமைக்கு நன்றான்று மாநிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

கொம்மை முலை பகர்வார் கொண்டாட்டம் - திரண்ட முலைகளை விலை பேசும் பாத்தையரோடு கொள்ளும் உறவு; அம்மி துணையாக ஆறு இழிந்தவாறு ஒத்தும் - அம்மியைத் துணையாகக் கட்டிக் கொண்டு ஆற்றில் இறங்குவதற்குச் சமயாகும் (மீன் முடியாது அமிழ்ந்து போக நேரிடும்); (அன்றியும்) மாநிதியம் போகவில் வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும் - கையிலுள்ள மிக்க செல்வத்துக்கு அறிய தேடுவதோடு வறுமைக்கும் காரணயாகி விடும்; (ஆதவினாலே பாத்தையர் தொடர்பு) இஸ்மை மறுமைக்கும் நன்று அன்று - இப்பிறவிக்கும் நன்று அன்று வரப்போகும் பிறவிக்கும் தீமையே தரும்.

இழிதல் - இறங்குதல்; கொம்மை - திரட்சி; இம்மை - இப்பிறவி; மறுமை - மறுபிறவி; வெறுமை - இல்லாமை - வறுமை.

21. நீரும் நிழலும் நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும் வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க்கு (கு) என்றும் தருஞ்சிவந்த தாமரையாள் தான்.

வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சகம் இல்லாத மனத்தினையுடைய நல்லோருக்கு; நீரும் - நீர் வளத்தையும்; நிழலும் - சோலைகளையும்; நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - வயல் நிலத்தை முடிநிற்கும் நெற்பயிரிக் கூட்டத்தையும்; பேரும் - நல்லோன் என்ற சிறப்பையும்; புகழும் - புகழையும்; பெருவாழ்வும் - செல்வ வளம் மிக்க வாழ்வையும்; ஊரும் - நல்லோர் வாழும் நல்லூரில் வாழும் பாக்கியத்தையும்; வரும் திருவும் - மேள்மேலும் வந்து குவிகின்ற செல்வத்தையும் (தருவதோடு); வாழ்தானும் - நீண்ட ஆயுளையும்; சிவந்த தாமரையாள் தான் என்றுந் தரும் - செந்தாமரை மஸை ஆசனமாகக் கொண்ட மகாலட்சுமி எப்பொழுதும் உதவி நிற்பாள்.

திரு - செல்வம் சிவந்த தாமரையாள் - இவக்குமி.

குறிப்பு : நிழலும் என்பதற்கு - நிழல் தரும் பெரிய மாளிகையும் எனவும் பொருள்கூறலாம். நீரும் நிழலும் என்பது நீரும் நிழலும் என இருப்பது பொருத்தம் போற் காணப்படுகின்றது.

22. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக் கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்கு (கு) ஆவிதான் போயினபின் யாரே அனுபவிப்பார் பாவிகாள் அந்தப் பணம்.

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்து - மிகவும் வருத்தித் தேடிய பணத்தை (தானும் அனுபவியாமல் பிறர்க்கும் கொடாமல்) புதைத்து வைக்கும்; கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - அறிவுகெட்ட மனிதர்களே யான் சொல்லும் அறிவுறையைக் கேட்பீர்களாக; கூடுவிட்டு ஆவிதான் போயின பின் - இந்த உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்த பின்பு; பாவிகாள் - ஓ பாவிகளே; அந்த பணம் ஆரே

அனுபவிப்பார் - நீங்கள் புதைத்து வைத்து பணத்தை எவர் அனுபவிக்க முடியும்? (வீணை மண்ணீர் புதைந்து கிடக்கும்).

கூடு - உடம்பு; ஆவி - உயிர்.

23. வேதாளம் சேருமே வெள்ளௌருக்குப் பூக்குமே பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி சென்றிருந்து வாழ்வன சேடன் குடிபுகுமே மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

மன்று ஒரும் சொன்னார் மனை - நீதிமன்றத்திலே ஒரு பக்கம் சார்ந்து பொய்க்காட்சி சொன்னவருடைய வீட்டுலே; வேதாளம் சேரும் - பேய் குடிபுகும்; வெள்ளௌருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளௌருக்கு முளைத்துப் பூக்கும்; பாதாள மூலி மாறும் - பாதாள மூலி எனப்படும் சிறுநெருஞ்சி படரும்; மூதேவி சென்றிருந்து வாழ்வாள் - மூதேவியும் நிரந்தரமாகத் தங்கி வாழ்வாள்; சேடன் குடிபுகும் - பாம்புகளும் தங்கி வாழும்.

சேடன் - ஆதிசேடன் - பாம்பு; மன்று - சபை - நீதிமன்றம் அல்லது பஞ்சாயத்துச் சபை; ஒரம் - பட்சாதம் - ஒரு பக்கம் சார்தல்.

24. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ் ஆறில்லா ஊருக்கு (கு) அழுகுபாழ் - மாறில் உடன் பிறப் பில்லா உடம்புபாழ் பாழே மடக்கொடி இல்லா மனை.

நீறில்லா நெற்றிபாழ் - விழுதி அணிபாத நெற்றி பாழாகும்; நெய்யில்லா உண்டிபாழ் - நெய் இல்லாதுவிடின் உணவு பாழாகும்; ஆறில்லா ஊருக்கு அழுகு பாழ் - ஆறு இல்லாவிடின் ஊரின் அழுகு பாழாகும்; மாறு ஆவில் உடன் பிறப் பில்லா உடம்பு பாழ் - தம்மோடு மாறுபாடு கொள்ளாத சகோதரர் இல்லாது விடின் உடம்பு பாழாகும். (அவ்வாறே) மடக்கொடி இல்லாமனை பாழ் - பாராட்டத் தக்க பண்புகளமெந்த இல்லாள் இல்லாத யணையும் பாழாகும்.

நீறு - திருநீறு; பாழ் - பாழ்ப்படும் - வீணாகும் - கெடும்; மடக்கொடி - இளங்கொடி - பெண்.

25. ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால் மானம் அழிந்து மதிகெட்டுப் - போன திசை எல்லார்க்குங் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய் நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு.

ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால் - தனது வருமானத்திலும் பார்க்க அதிகம் செலவு செய்யும் ஒருவன்; மானம் அழிந்து - மானம் கெட்டு; மதி கெட்டு - அறிவும் பேதவித்து; போனதிசை எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் - செல்லும் திசைகளில்

உள்ளோரிடமெல்லாம் கடன்பட்டுப் பட்ட கடனைத் தீர்க்க முடியாத கள்ளனுமாகி; ஏற் பிறப்பும் நீணாய் - ஏழு வகையாகக் கூறப்படும் பிறப்புகளிற் பிறந்தாலும் கொடியவனாகி; நல்லார்க்கும் பொல்வனாம் - நல்லியல்புகள் நிறைந்த மனையாளுக்கும் பொல்லாதவனாவான்; நாடு - இதனை உணர்வாயாக.

எற் பிறப்பு - தேவர், மனிதர், விலக்கு கன், பறவைகள், தாவரங்கள், ஊர்வன, நீர் வாழ்வன.

26. மானம் குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடைமை தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - தேவின் கசி வந்த சொல்லியர்மேற் காழுறுதல் பத்தும் பசிவந்திடப் பறந்து போம்.

மானம் குலம் கல்வி - மானமும், குடிபிறப்பும், கற்ற கல்வியும்; வண்மை அறிவுடைமை - வாய்மையும் அறிவுடைமையும்; தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - கொடையும், தவமும், பெற்றிருந்த மேன்மையும், செய்யுந் தொழிலில் விடாழுயற்சியும்; தேவின் கசிவந்த சொல்லியர் மேற் காழுறுதல் - தேன் சிந்துவறு போன்ற இனிய சொற்களைப் பேசும் மங்கையர் மேலே கொள்ளும் ஆசையும் ஆகிய; பத்தும் - மேற் கூறப்பட்ட பத்தும்; பசிவந்திடப் பறந்து போம் - பசி வந்து வாட்டினால் ஒருவிடமிருந்து விணரவாக நிங்கிப் போய்விடும்.

வண்மை - கொடை (மீண்டும் தானம் என வருதலின் வாய்மை எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது) தாளாண்மை - விடாழுயற்சி.

27. ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு (டு) ஒன்றாகும் அன்றி அது வரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும் எனையாளும் ஈசன் செயல்.

ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - நாம் ஒன்றைப் பெற நினைந்து முயற்சிக்கும் போது அது கிடைக்காது வேறொன்று கிடைப்பினும் கிடைக்கலாம்; அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும் - அவ்வாறின்றி அப்பொருளே கிடைப்பினும் கிடைக்கலாம்; ஒன்றை நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - நாம் என்னாதது ஒன்று நம் முன்னே வந்து நிற்கவும் கூடும்; எனை ஆகும் ஈசன் செயல் - இவை யாவும் வினைக்கு ஈடாக இன்ப துன்பங்களை உயிர்களுக்கு ஊட்டுகின்ற என்னை ஆகும் தலைவராகிய இறைவனது செய்கைகளோயாகும்.

28. உண்பது நாயி உடுப்பது நான்கு முழும் எண்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன - கண் புதைந்த மாந்தர் குடி வாழ்க்கை மன்னின் கலம்போலச் சாந்துணையும் சஞ்சலமே தான்.

உண்பது நாயி - ஒருவர் உண்பது நாயி அரிசி அண்ணமே; உடுப்பது நான்கு முழும் - அவர் உடுப்பதற்குத் தேவைப்படுவது நான்கு முழுத் துணியே; நினைந்து எண்ணுவன எண்பது கோடி - (அவ்வாறிருக்கவும்) அவர் நினைத்துத் திட்டமிடுவதோ எண்பது கோடி கருமங்கள்; (ஆதலினால்) கண் புதைந்த மாந்தர் குடி வாழ்க்கை - குருட்டு உள்ளம் படைத்த மாந்தராது வாழ்க்கையானது; மன்னின் கலம்போலச் சாந்துணையும் சஞ்சலமே - மன்பாத்திரம் அழிந்துபடுவது போல அவர்களுடைய சரிரம் அழிந்துபடும்வரையும் துண்பமயமானதே.

நாழி - ஒரு முகத்தல் அளவை, சஞ்சலம் - கவலை, துண்பம்

29. மரம் பழுத்தால் வெளவாலை வா என்று கூவி இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - சரந்தமுதம் கற்றா தரல்போற் கரவாது அளிப்பரேல் உற்றார் உலகத் தவர்.

மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருக்கும் போது; வெளவாலைக் கூவி வா என்று இரந்து அழைப்பார் யாவரும் அங்கில்லை - அப்பழுங்களைத் தின்பதற்கு வருப்படி வெளவாலை இரந்து கூப்பிடுவார் ஒருவருயிலர்; அழுதம் சரந்து கண்று ஆ தரல்போல் - பாலைச் சாந்து கண்றையுடைய பகு கொடுப்பது போன்று; கரவாது அளிப்பரேல் - ஓளிக்காது கொடுப்பாரேயானால்; உலகத்தவர் உற்றார் - உலகத்தவர் யாவரும் அவரை வந்தடைந்து உறவினராவர்.

சுரத்தல் - இரங்குதல்; அருதம் - பால்; கற்றா - கண்றையுடைய பகு - கண்று+ஆ; கரத்தல் - ஒளித்தல்.

30. தாம் தாம்முன் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பார் பூந்தா மரையோன் பொறி வழியே - வேந்தே ஒறுத்தாரை என் செயலாம் ஊரெல்லாம் ஒன்றாய் வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

தாம் தாம் முன் செய்த வினை - முற்பிறவிகளிலே அவரவர் செய்த நல்லினை தவினைகளை; பூந்தாமரையோன் பொறிவழியே தாமே அனுபவிப்பார் - தாமரை ஆசனன் ஆகிய பிரமதேவன் விதித்த விதிப்படி அவரவரே அனுபவிப்பார்கள் (தடுத்தல் முடியாது); வேந்தே ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - அரசனே தண்டனை வழங்கும் போது ஒருவரை எவ்வாறு காப்பாற்ற முடியும்? (அதுபோன்று); ஊரெல்லாம் ஒன்றாய் வெறுத்தாலும் விதி போமோ - ஊரவர் யாவரும் தீர்ண்டு வெறுத்தாலும் விதி மாறுமோ? (மாறாது)

குறிப்பு : வேந்தே என்பதை விளியாக்கி உரை கூறுவாருமார்.

புந்தாமரையோன் - தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமனி; பொறி வழி - பொறித்தபடி - இதனைத் தலையெழுத்து என்பர்; ஒறுத்தல் - தண்டித்தல்.

31. இழுக்குடைய பாட்டிற்கு) இசை நன்று சாலும் ஒழுக்கம் உயர் குலத்தின் நன்று - வழுக்குடைய வீரத்தின் நன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத் தாரத்தின் நன்று தனி.

இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று - இலக்கண வழு உடைய பாட்டிறுப் பார்க்க இருக்கப்பே நல்லது; உயர் குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர் குலத்திற் உதித்தவினும் பண்பட்ட ஒழுக்கமே நல்லது; வழுக்குடைய வீரத்தின் நன்று விடாநோய் - விதிமுறைக்கு மாறாகப் போரிட்டு வெற்றியீட்டுவதினும் பார்க்கத் தோத் நோயாளியாயிருத்தல் நல்லது; பழிக்கு அஞ்சாத்தாரத்தில் தனி நன்று - பிரீர் கூறும் பழிக்கு அஞ்சாது தவறிமுக்கும் மணவியோடு கூடி வாழ்த்தினும் பார்க்கத் தனிமனித்தனாய் வாழ்வதே நல்லது.

சாலும் ஒழுக்கம் - பொருத்தமான ஒழுக்கம்; வழு - குற்றம்; தாரம் - மணவாயி.

32. ஆறிடு மேடும் மடுவும் போ லாஞ்செல்வம் மாறிடு மேறிடும் மாநிலத்தீர் - சோறிடும் தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக உண்ணீர்மை வீறும் உயர்ந்து.

மாநிலத்தீர் - இந்தப் பெரிய பழியில் உள்ளவர்களே; ஆறிடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்று வெள்ளம் உண்டாக்கும் மேடும் பள்ளமும் போல; ஆம் செவ்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - உண்டாகிய செல்வமானது பெருகும் பின்னர் தேயும்; (ஆதவினால் பொருளைப் பதுக்கி வையாது) சோறிடும் தண்ணீரும் வாரும் - சோறிட்டுத் தண்ணீரும் அளியுக்கன்; தருமமே சார்/ஆக - (இவ்வாறு கொடுக்கும்) தருமத்தின் துணையினால்; உன்நீர்மை உயர்ந்து வரும் - உள்ளத்திலே சத்திய ஒளி விகும். மடு-பன்னாட்டுவண்ணீர்மை-உன்நீர்மை-உண்ணத்தின்தன்மை; வீறுதல் - மிக்கு விளங்குதல்.

33. வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற் பட்டிருவும் கோல் பஞ்சிற் பாயாது - நெட்டிருப்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பக்மரத்தின் வேருக்கு நெக்குவிடும்

வேழத்திற் பட்டிருவும் கோல் பஞ்சிற் பாயாது - யாணவின் உடலிலே தைத்து ஊடுருவும் வலினமை பெற்ற அம்பானது பஞ்கக் குவிப்பைவத் துளைக்கமாட்டாது

தடையறும்; நெடு இரும்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை - நீண்ட இரும்புக் கடப்பாரை (அவ்வாங்கு) இடுக்கும் போது நெக்குவிடாத வலிய பாறை கூட; பக்மரத்தின் வேருக்கு நெக்குவிடும் - பசிய மரத்தினது வேர் தன்னைத் துளைத்துச் செல்லக் கூடியதாக இளகிக் கொடுக்கும்; ஆதவின் மூத்தனவை வெட்டனவை வெல்லாவாம் - இனிய சொற்களைக் கடுஞ்சொற்கள் வெல்லமாட்டா.

வெட்டனவை - கடுஞ்சொற்கள், மெத்தனவை - மிருதுவான சொற்கள்; கோஸ் - அம்பு இருப்புப்பாரை - இரும்பு அவ்வாங்கு; நெக்கு விடுதல் - இளகிக் கொடுத்தல்.

34. கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருளொன்று) உண்டாயின் எல்லாரும் சென்றங்கு(து) எதிர்கொள்வர் - இல்லானை இல்லாரும் வேண்டாள்மற் றீன்றெற்றுத் த தாய்வேண்டாள் செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஓன்று உண்டாயின் - ஒருவன் கல்வி பெறாதவன் ஆயினும் அவனிடம் பொருள் மாத்திரம் இருக்குமேயானால்; எல்லாரும் சென்று அங்கு எதிர் கொள்வர் - யாவரும் போய் அவனை வரவேற்று உபசரிப்பர்; இல்லானை இல்லாரும் வேண்டாள் - (கற்றவனாயினும்) பொருள் இல்லாதவனை மணவியும் விரும்ப மாட்டாள்; சன்று ஏடுத்த தாய் வேண்டாள் - பெற்று வளர்த்த தாயும் விரும்பமாட்டாள்; அவன் வாயிற் சொல் செல்லாது - அவன் கூறுவதையும் யாரும் பொருப்படுத்த மாட்டார்கள்.

35. பூவாதே காய்க்கும் மரமுளை மக்களுனும் ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாழுளரே - தூவா விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்கு(கு) உரைத்தாலும் தோன்றாது(து) உணர்வு.

பூவாதே காய்க்கும் மரமுள் உள் - அந்தி, பலா போன்று பூக்காமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் சில உண்டு; (அதுபோல) மக்கள் உள்ளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களிலும் கட்டளையிடாமல் தாமே உணர்ந்து செய்யவேண்டிய பணிகளை நிறைவேற்றுவோர்களும் உள்ளனர்; தூவா விதைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்தெனா - தூவி விதைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்பாத விதைகள் போல; பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - அறிவிலிகளுக்கு விளக்கபாக எடுத்துக் கூறினாலும் அதை உணர்ந்து செயற்படும் ஆற்றல் உண்டாகாது.

ஏவதல் - கட்டளையிடுதல்; தூவா - தூவி; பேதை - அறிவு இல்லாதவன்.

36. நண்டு சிப்பி வேய் கதவி நாசமுறுக் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்கும் கொள்கைபோல் - ஒன்டெடாடி
போதம் தவம் கஸ்வி பொன்றவரும் காலம் அயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

ஒன் தொடி - ஒளிபொருந்திய வளையல்களை அணிந்த பெண்ணே; நண்டு சிப்பி வேய் கதவி - நண்டும், சிப்பியும், மூங்கிலியும், வாழையும்; நாசம் உறும் காலத்தில் - நாம் அழிவடைய வேண்டிய காலம் வந்தண்ணயும் போது; கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கைபோல் - தாம் கொண்ட சினையும், முத்தும், மூங்கில் அரிசியும், காய்க்குவையும் ஆகியவற்றை ஈனும் தன்மை போன்று; போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் - (மனிதர்களும் தாம் பெற்றுள்ள) அறிவும், செல்வமும், கல்வியும் அழிவடைய வேண்டிய தீவினைப் பயன் ஏற்படும் போது; அயல் மாதா மேல் மனம் வைப்பார் - தம் மனையான் அல்லாத பிற பெண்களை அடைய விரும்புவார்.

ஓன்மை + தொடி - ஒன் + தொடி - ஒன்டெடாடி - ஒனி
பொருந்தியவளையல் (இங்கு அதை அணியும்; பெண்ணைக்குறித்து)
வேய்-மூங்கில்; போதம்-ஞானம்-அறிவு; பொன்றுதல்-அழிவடைதல்;

37. வினைப் பயனை வெல்வதற்கு வேதம் முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லால் கவலைப்படேல் நெஞ்சே மெய்
வின்னுறுவார்க்கு) இல்லை விதி.

வினைப் பயனை வெல்வதற்கு - நல்வினை, தீவினைப் பயன்களை வெல்வதற்கு வேண்டிய உபாயம்; வேதம் முதலாம் அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை - வேதம் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற அறிவு நூல்கள் எதிருமே கூறப்படவில்லை; நினைப் புது எனக் கண்ணுறுவது அல்லால் - வினைப்பயன் வந்தடையும் போது இது பண்டைய ஊழால் வினைந்தது என என்னி ஆறுதலைவதேயல்லாமல்; நெஞ்சே கவலை படீஸ் - மனமே வீணாகக் கவலையடையாதே; மெய் வின் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - உண்மையான விட்டுவைக் கூடிய நூனிகளுக்குக் கர்மமே இல்லை ஆகும்.

கண்சுறுதல்-பார்த்தல்; வின் உறுதல்- மோட்சம் அடைதல்.

38. நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தான் என்றும்
அன்றென்றும் ஆம் என்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தான் அதாம் தத்துவமாம் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

நின்ற நிலை - இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து ஆண்மா நிற்கும் முத்தி நிலை;
தான் அதாம் தத்துவமாம் - தானாகிய அவ்வாண்மா அது ஆகிய சிவபே ஆகும்.

தத்துவமோகும். (அந்திலையில்) நன்று என்றும் தீது என்றும் - நன்மை என்றும் தீமை என்றும்; நான் என்றும் தான் என்றும் - வேறாக ஆண்மா என்றும் சிவம் என்றும்; அன்று என்றும் ஆம் என்றும் ஆகாது - இல்லை என்றும் அதற்கு மாறாக உண்டு என்றும் நிலை இல்லையாகும். (எதுபோல எனின்) சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா - சம்பம் புல்லை அறுத்தவர்கள் அதைக் கட்டுவதற்கு அப்புல்லையே கவியு ஆகக் கொள்வது போல (பாச்தின் வேறாகத் தன்னை உணர்ந்த ஆண்மா இறைவனோடு தன்னை இணைப்பதற்கு வேண்டிய கருவியாக்க வேண்டியதும் தன்னையே ஆகும்).

தான் - அது (இறைவன்); தான் - ஆண்மா தானே; தான் அது ஆம் தத்துவம் - 'தத் துவம் அசி' என உபநிதம் கூறும் கருத்து; சம்பு - ஒருவகைப்புல்; யாத்தல் - கட்டுதல்.

39. முப்பதாம் ஆண்டளவில் மூன்றற்று) ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்னுட் பெறானாயின் - செப்பும்
கலை அளவே யாகுமாம் காரிகையார் தங்கள்
முலை அளவே ஆகுமாம் மூப்பு.

முப்பதாம் ஆண்டளவில் - ஒருவன் முப்பது வயதளவிலேயே; மூன்று அற்று - ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் அறுத்து; ஒரு பொருளை - முழுமுதற் பொருளாக விளங்கும் பரம்பொருளை; தப்பாமல் தன்னுள் பெறுவன் ஆயின் - தனது ஞான உணர்வினால் தன் உள்ளேயே தவறாது காணப்பெறானாயின்; செப்பும் கலை அளவே ஆகும் - இறையுனர்வு அவன் கற்ற கல்வியின் அளவினதாகவே நின்றுவிடும் (அநுஷ்஠ி ஞானம் உண்டாகமாட்டாது); மூப்பு - முதுமையடையும் வரை (பந்தம் அறுக்க வேண்டிய) இல்வடலால் அவன்டையும் பயன்; காரிகையார் தங்கள் முலையாலே ஆகுமாம் - பெண்களோடு கூடி அனுபவிக்கும் சிற்றின்மௌவிலேயே நின்றுவிடும்

குறிப்பு: உடலும் உள்ளமும் உறுதியாக இருக்கும் இளவயதிலேயே ஞான குருவையடைந்து ஞான சாத்திரங்களைக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் என்னும் நான்கும் கைவரப் பெறுதல் வேண்டும்.

மூன்று - மும்மலம் (ஆணவம், கன்மம், மாயை, காரிகையார் - பெண்கள்).

40. தேவர் குறஞம், திருநாள்மறை முடிவும்,
மூவர் தமிழும், முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகம்என் றுணர்.

தேவர் குறஞும் - திருவள்ளுவதேவ நாயனாருடைய திருக்குறஞும்; திருநாள்மறை முழுவும் - உயர்ச்சி பொருந்திய நால் வேதங்களின் சாராமாக விளங்கும் உபநிடதங்களும்; மூவர் தமிழும் - தேவார முதலிகள் மூவர் ஆசிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகங்களும்; முனிமொழியும் - வேதவியாச முனிவர் ஆக்கிய பிரம குத்திராமும்; கோவை திருவாசகமும் - மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய திருக்கோவையாரும் திருவாசகமும்; திருமூலர் சொல்லும் - திருமூல நாயனார் அருளிய திருமந்திராமும்; ஒரு வாசகம் என்றுணர் - சூறும் கருத்துக்கள் யாவும் பரம்பொருளாகிய ஒரு பொருளையே குறித்தன என்று அறிவாயாக.

மூவர் தமிழ் - பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகள், கோவை, திருவாசகம் - எட்டாந்த திருமுறை; திருமந்திரம் - பத்தாற் திருமுறை; நான்மறைமுடிவு - வேதாந்தம் - வேதசிரக - உபநிடதம்; முனிமொழி - பிரமகுத்திரம் - வேதாந்த குத்திரம் - உத்தர மீமாங்கள் (முனி மொழியும் கோவை திருவாசகமும் என மணிவாசகருக்கு ஆடையாக்கியும் பொருள் கூறுவர்)

★★★

அமெர் திருமதி இராசம்மா கணக்கைப்

பெற்றோர் :	நமசிவாயம்	+	குஞ்சுப்பிள்ளை
மாமன் மாமி :	சின்னநத்தம்பு	+	வன்னிப்பிள்ளை
கணவன் :	கணக்கைப் (இராசரத்தினம்)		

மக்கள்		மருமக்கள்
கலாநிதி	+	பாஸராஜா
சிவபாலன்	+	வாலாம்பிளை
தயாபரன்	+	செல்வராஜினி
குருபாள்	+	பிலாம்பிளை
கிருபாநிதி	+	சற்குணநாதன்
சொருபாநிதி	+	சண்முகநாதன்
இரகுபாள்	+	சிவானந்தி
சிவப்பி	+	றஞேஸ்

பேரப்பிள்ளைகள் : யதுஷன், குதர்ஷன், மயூரா, திவ்யா, ஏரகன் (காள்), ஜனானி, ஆகிசன், ஆராணி, போகிசன், மாதங்கி, மைத்திரேயி, இளம்பூரணன், துளசி, கதிர்

சகோதரர்கள் : இரத்தினம்மா, மனோன்மணி, அன்னலட்சுமி

மைத்துணர்கள் : தங்கம், செல்வம், பாக்கியம், கந்தையா, மரகதம்

நன்றி

எமது குடும்பத்தலைவி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்து அவரை அன்போடு கவனித்தும் காலமானபோது நேரில் வந்து உதவியும், தந்தி, தொலைபேசியூடாக ஆறுதற்படுத்தியும் பரிவுகாட்டிய அனைத்து அன்புள்ளுக்களுக்கும் எமது நன்றியறிதலைத் தெரியப் படுத்துகிறோம்.

குடும்பத்தார்

வன்னியார் வீதி
கல்முனை - 2

'அபோகமலை'
ஊரிருபு வடக்கு
கண்ணாகம்.

இன்னுமொரு முறைசொல்வேன், பேதை நெஞ்சே!
எதற்கும் இனி உலைவகுலே பயன் ஒன்றில்லை;
முன்னர் நமது இச்சையினாற் பிறந்தோமில்லை;
முதல், இறுதி, இடை நமது வசத்தில் இல்லை;
மன்னும் ஒரு தெய்வத்தின் சக்தியாலே
வையத்தில் பொருளெல்லாம் சலித்தல் கண்டாய்!
பின்னையொரு கவலையும் இங்கில்லை, நானும்
பிரியாதே விடுதலையைப் பிடித்துக் கொள்வாய்!

- பாரதியார் -